

Index Tomi Tertij.

Donatio absentis facta, notario stipulante, non eget ratificatione ad eius satisfactionem, impletio non acquiritur. cap. 86
Donatio an possit acceptari post mortem donantis. cap. 87
Per donationem absentis factam, quando acquiritur dominium sine conditione. cap. 88
Donatio semper transiit ad heredes donatoris. & non revertitur ad donatum. cap. 89
Donatio facta alieni, & suis heredibus an: & quando dicatur inter vivos. cap. 90
Donatio quando censetur facta filio, vel filij, vel et hereditibus patris. cap. 91
Datio ab extraneo facta filij Titij quando non dicatur profectiva. cap. 92
Donatio patri, & filio quando censetur pro medietate, sive ut patet eorum alterare non possit. cap. 93
Sui facte: unde mater an donari possit. cap. 94
Ex donatione meritis datus bonum non deducitur et aliam. cap. 95
Donationis patrona in testamento confirmatio, quid operetur. cap. 96
Pater acceptat donationem factam filio. cap. 97
Renovatio donationis, an transmittitur ad heredes. cap. 98
Donatio est, si pater permittat filium capere usufructum de administratione. cap. 99
Bona donata ecclesie sub modo non possunt a fideicommisso retrodonari heredi donatoris filij solentati. cap. 100
Donatio omnium bonorum quando dicitur, & sit nulla, & facta absentis, quae acceptatio sit necessaria. cap. 101
Donatio omnium bonorum factam tantum tantum presentia. cap. 102
Donatio omnium bonorum etiam futurorum non includit iura, & aliena. cap. 103
Donatio omnium bonorum non comprehendit futura, & in quibus casibus et ad eam fuerit. cap. 104
Donatio omnium bonorum praesentium, & futurorum reservata usufructu ab eadem non comprehendit fructus. cap. 105
Reservatio pro fructibus et redditibus debet esse libera, ut donatio valeat, non autem restricta ad pias causas. cap. 106
Reservatio ad liberum testandum quae esse debet. cap. 107
Donatio omnium bonorum sine reservatione annullatur in totum. cap. 108
De utilitate donationis omnium bonorum cum reservatione usufructus. cap. 109
Donatio omnium, ab quam minimam quantitatem reservationem, servat. cap. 110
Donati omnia bona sua an possit alteri cedere in redimendi. cap. 111
Donatio qua sit profectiva, & non futuraria, item inter vivos, non censetur, & inramentum quando omnes defunctus supplet. cap. 112
Reservatio disponendi de re, a quantitate transiit ad heredes, non autem ad donarium. cap. 113
Decidit. cap. 114
Reservatio usufructus non continetur in donatione omnium bonorum, etiam futurorum sed ad heredes pertinet. cap. 115
Quae caute sit, ut bona reservata applicentur donatorio. cap. 116
Lex unum quando transiit in naturam donationis inter vivos. cap. 117
Dispositio patris, quando sit donatio inter vivos. cap. 118
Donator mediator bonorum potest unam rem in solidum alienare. cap. 119
Donatio in quomodo inducitur per verbum remanet. cap. 120
Donatio valet & excludit sui provisionem. cap. 121
Donatio absentis facta non censetur acceptata a per mandatum datus et acceptandum. cap. 122
Donatio quando sit realis, tunc ut ad heredes transiit. cap. 123
Donatio secularium ex quibus inducitur inter vivos etiam si mortis mentis facta fuerit. cap. 124
Mater potest donare filio contemplatione matrimonij. cap. 125
Pater potest filio donare contemplatione matrimonij, & quomodo differat a donatione propter nuptias. cap. 126
Donatio facta filio contemplatione matrimonij, illo dissoluto, non videtur ad donatum. cap. 127
Donatio contemplatione matrimonij facta filio non censetur iniqua, quae impatur in legitimam. cap. 128
Donatio contemplatione primi matrimonij non communicatur filij sui non possunt. cap. 129
Donatio facta filio contemplatione matrimonij non venit in restitutionem si dissoluitur. cap. 130
Donatio contemplatione matrimonij non potest pro parte a patre renovari in restimem. cap. 131
Donatio contemplatione matrimonij, quorum respectu renovari possit. cap. 132
De alicui quando sit inter vivos, etiam si mortis mentis facta sit. cap. 133

Subscriptio donationis & testium in scriptura donationis quando est de solemnitate, quomodo probatur per testimonium. cap. 136

DONATARIUS.

Donatarius offerendo alimenta, non tenetur dediticium nec agere, ad beneficium donatoris. cap. 1
Donatarius quoque passus propria auctoritate possessionem capere. cap. 2
Dominium non est transmissum in secundum donatarium. cap. 3
Secundo donatarius agit alieno personam in rem scripta contra tertium possessionem. cap. 4
Donatarius quando cadat a commodo donationis. cap. 5
Donatarius omnium bonorum quando tenetur creditoribus in possessione. cap. 6
Donatarius cum tenetur quando tenetur respondere creditoribus. cap. 7
Donatus non potest aliter donationem esse in fraudem ad effectum, si sibi restituatur, quod creditor solvatur. cap. 8
Donatarius quando tenetur ad omnia postea contracta. cap. 9

DONATIO PROPTER NUPTIAS.

Inaequalitas dotis, & donationis propter nuptias quando servanda. cap. 1
Donatio propter nuptias constans matrimonio an valeat, si ante nuptias, quod ut non donat uxori. cap. 2
Donatio cum terro celebrata non est propter nuptias, & insinuatione, nisi fuerit soluta, & certum nulla ex sit. cap. 3
De ornamentis pro sponsa, sponso datus ante traditionem ad dotem, & de iustificatione filii. cap. 4
Anuli veses, & alia ornamenta pretiosa, quando censentur sponsae, vel uxori data. cap. 5
Anuli, &que alia ut plurimum sponsa, & sponso missa, donatio fuisse praesumuntur. cap. 6
Aliiter moriens, propter solum filium ad rem an incrementum sponsae litam largitur. cap. 7
Donatio propter nuptias facta contemplatione filij est confectiva cum fratribus. cap. 8
De alio si dominium transiit in uxorem sine traditione. cap. 9
Donatio propter nuptias si solvenda pro parte dote soluta. cap. 10
De eodem, & sicut est, si fides ad dote solvenda habita fuerit. cap. 11
De eodem. cap. 12
Matrimonium nullo declarato, omnia hinc inde data, restitui debent. cap. 13
Donatio ex multis casibus facta, quando censetur propter nuptias. cap. 14
Ad filios primi matrimonij tantum pertinet donatio uxori, quae ex secundis nuptijs alio filio sit. cap. 15
Mulier secundo nubens, non tenetur servare arras filij primi matrimonij. cap. 16
Donatio propter nuptias tollitur in tempore mortis donantis, a primo copulo est valida, etiam in praedictum creditorum intercomparationem. cap. 17
Repetitio donationis propter nuptias conceditur uxori propter vergetiam vari ad modum. cap. 18
Quarta mulieri debet de dotalibus et aliena. cap. 19
Pro quarta agi potest contra tertios possessores, filius familias potest illam constituere, & que de, & de quibus debetur. cap. 20
Arra in Hispania dote sint, quomodo renunciant, & de istis de donatione propter nuptias. cap. 21
Arra sunt debita pro remota dote soluta, nisi sit habita fides de dote. cap. 22
Consensu matrimonio arrae censui non possunt. cap. 23

DONATIO INTER VIRVM, ET VXOREM.

Non est donatio prohibita si mulier renunciet consuetudini, quod acquisita per conjuges a maritum. cap. 1
De uxoris potius praesentium ad eandem nam, quam donatio. cap. 2
Augmentum dotis factum sponsa de praesenti est prohibendum sicut donatio. cap. 3
Donatio inter conjuges in quibus casibus valet. cap. 4
Donatio inter virum, & uxorem in quibus casibus confirmatur. cap. 5
Donatio inter conjuges inramentum firmatur, & promittitur donatori non renovatur. cap. 6
De eodem. cap. 7
Donatio inter virum, & uxorem non confirmatur per clausulam cum inramentum habentem. cap. 8
Donatio facta a marito ministro cum inramentum non valet si hereditas obstructa non sit. cap. 9
De donationibus reciprocis inter virum, & uxorem, & potest fieri. cap. 10
De eodem. cap. 11
De eodem. cap. 12
Pater relicta pecunia augmentum, dotis quando debeat cavere, id est, n. p. p. l. l. cap. 13

Si vult

Index Tomi Tertij.

Si uxor donauit marito non facta mentione mariti, & maritus uxor facta mentione mariti, & postea secunda donatus est causa uxoribus & uxoribus. cap. 14

D O S

Das potest consisti in Curatoris in potestate sine decreto iudicis, & cap. 1
Das potest immobilia in uxoritate conuolui non potest sine decreto, & Maritus in iudicio primo succumbens non impeditur agere ad partem sibi in iudicio delatam. cap. 2

Das non constituitur an omnia bona uxoribus, in datam data constituntur. cap. 3

Das eadem, & quando probetur dotem constituisse. cap. 4
Mulier nupta sine dote an dotem constituat ad damnum patris. cap. 5

Mulier secunda nubens, qua omnia bona sua etiam futura in dotem dedit, si super barensat obuia transigit marito non prauidet. cap. 6

Bona tradita uxor non ostentantur in causam dotis. cap. 7
Das an, & quando intelligatur constituta per traditionem bonorum in uxor factam. cap. 8

Das potest non consistit ad data ad m. cap. 9
Pater filia datus dotem promittit, tenetur de propriis bonis filiam dare. cap. 10

Pater promittens dotem etiam de bonis maternis an, & quando de suis tantum dare tenetur. cap. 11

De eodem, & quid si filia in dote renunciauerit, vel postea dote vendiderit, an bona materna vendicare possit. cap. 12

Pater conficiens dotem suam saluam an, & quando dicitur obligare bona sua ad restitutionem. cap. 13

Pater quando tenetur dare filiam, qua indigno nupta. cap. 14
Pater quando cogi possit dare filiam etiam nubentem sine consensu eius sine dolo, sine uoluntate. cap. 15

De eodem, & quid si exat filiam an, & quod parum dotata possit abire nupta. cap. 16
Mater per assensum dotis de bonis filia. cap. 17

Mater quando tenetur dare filiam. cap. 18
Si frater doti an potest esse dote ad frater Maritus poterit filiam an, & successione illorum et eadem. cap. 19

Frater qui tenetur dare sororem uxor confusum interim alimonia dare debet. cap. 20

Doti a matre promissa si filia qua iam nupta erat alteri nupta restitua conditio non impossibilis debita est. cap. 21

Stipulatio patris de restituenda filia dote in relaxanda est, si filia propter dote exclusio est a successione. cap. 22

Doti a patre data an, & quando impetretur in legitimam patris. cap. 23
& quod tempus in legitimam an detur in uxoribus. cap. 24

Pater quantum filiam nuptam datur possit. cap. 25
Doti sponda a patre filia mortem datur ad patrem radi an, & quando ad filiam. cap. 26

Doti promissa debetur etiam si a marito ignobilis futuram uxor facta esset. cap. 27

Statutum loquens de dote data, an habeat locum in promissa. cap. 28
Statutum exclusivum feminarum propter dote, an habeat locum in promissa. cap. 29

Promissa dote etiam de bonis maternis an, & quando ita debetur. cap. 30
& quid si dote non sufficit ad legitimam, & statum excludit filiam. cap. 31

Das ex magna promissa quando probetur. cap. 32
Das ex magna, qua dicitur, & qua in agere. cap. 33

In magna facultatis dote non nisi non est sufficientes ad boni an, & frater etiam contra uoluntatem pro agenda est. cap. 34

Paragium a fratre debetur propter exclusionem sororis a successione quantum esset dote in maritum, vel non maritum. cap. 35

Pro paragio dote a fratre debetur, an, & quando competat alio contra tertium possessore. cap. 36

De eodem, & quid in Regno rei uenditio non competit pro legitimam. cap. 37

Paragium debetur fratri mensali quoniam esse debet. cap. 38
Das de paragio an ascendat ad totum partem sibi competentem, & mobilis an quando sit. cap. 39

Das de paragio an possit ascendere ad totam tertiam, si plures sint filia. cap. 40
In taxatione dationis de paragio, an fiat deducenda omnia illegitima. cap. 41

Doti in augmentum quando probata non sit. cap. 42
Supplementum congrua dote debetur filiam non obstantibus statu. & transmissum ad heredes. cap. 43

Paragio pariter an, & quod considerari, si non potest dare dote contra tertium. cap. 44
Fili consanguineo matrimonio possit dicere dote in officiosam. cap. 45
Actio de officiosam dote non competit, nisi post mortem parentis dote facta solum pro modo legitime. cap. 46

restat. cap. 47
Filia conuenit dote per statum et uxor, qua cum in augmentum renunciauit, & per aequitatem quoniam non potest petere supplementum respectu augmentum facultatum tempore mortis. cap. 48

Mulier restitua propter dote in tempore pro omissionem non exatam propter negligentiam contra qua agere debet. cap. 49

Negligentia uxor in non exagenda dote contra illi nocet, si dote dote facta est non solvendo. cap. 50

Causa de dote constituta, & solvenda, an, & quando praesumenda sit. cap. 51

Relictor non potest conuenire de non petenda dote infra certum tempus sub pena omissionis quarta. cap. 52

Dote in dote facta a uiuente, & uxor quando conuenit si forma impetrationis seruata non fuerit. cap. 53

Mixtur quando obligetur pro dote non obstantibus statu generaliter loquente. cap. 54

Mixtur non potest dote dote etiam in immobilibus constitutum sine sollemnitate. cap. 55

Vi dote cogi non potest, ut recepta dote dote dote constituto renunciet. cap. 56

In generalis dote dationis non continetur Ancilla, quoniam dote dote filia dote dote. cap. 57

Filia in dote in dote potest regari, ut restitua quantum ex dote legitimum. cap. 58

Super dote qua restitua loco legitimum nullum amos impati potest. cap. 59
& quando illicite conuenit legitimum loco subrogatur. cap. 60

Lacra futuraria conuenit remitti possunt, licet in testamento uxor dote a dote residuo non praesumatur marito in acquisitione per statum. cap. 61

Maritus integrum non consequitur incrementum dote. cap. 62
Das est restitutum secundum locum incrementum loci mariti non autem loci contractus. cap. 63

Dote in dote transit sine traditione, sed illius possessio non tenetur loci contractus. cap. 64

Dote illa dote attendenda est maritus ad effectum, ut dominium tractatum dicitur. cap. 65

Defensor tenetur dare dote potest, an illum dote dote in uxor. cap. 66

Das quomodo probetur. cap. 67
Das ex quibus uerbis conuentionis probetur. cap. 68

Das dote, & ex promissionibus legitime debetur, & alia bona uxoribus reuocantur a filio conuentionis bono de dote an, vel bonum. cap. 69

Dote in legitimum an habeat locum in dote conuentionis. cap. 70
Uxor in expressa hypotheca non praesertim anterioribus creditis uxoribus. cap. 71

Uxor in expressa hypotheca propter anterioribus creditoribus, in qua articulo iudicandum est, pro in provincia iudicari conueniunt. cap. 72

Uxor an, & quando praesertim pro dote ceteris creditoribus hypothecam habeat. cap. 73

Uxor an in tacita hypotheca habeat in bonis paraphernis, & dominium propter impium. cap. 74

Mulier quomodo per cessionem suorum iurium praesertim filiam in dote. cap. 75

Dote propter cessionem suorum iurium praesertim filiam in dote. cap. 76
Dote propter cessionem suorum iurium praesertim filiam in dote, & fructum suorum decemum petiti non fuerint. cap. 77

Dote propter cessionem suorum iurium praesertim filiam in dote, & fructus illius tenentur. cap. 78

An tempore cohabitationis uxor cum fratre fructus dote debentur. cap. 79

Fructus, & interestes dote debetur in re aliorum, ideo pati possunt etiam dote ex illa. cap. 80

Das de paragio promissa debetur etiam si monasterium in re dote. cap. 81

Concessio dote recepta an, & quando praesertim sumat, nec tenentur restitua, & super bonis filiarum filiarum subiecti. cap. 82

Tantum in praesertim dote promissa saluum sustinetur in dote concessa. cap. 83
Nomen dote in re dote quando probetur per confessionem. cap. 84
Dote concessio in re dote non habet vim fidei commissi. cap. 85
Dote concessio, & concessio idem ualidum sunt, quando de fructu non apparet. cap. 86
Concessio dote in re dote, si sumat promissionem non nocet. cap. 87
Concessio dote recepta pro uxor non renunciationis exceptionis non numerationis an, & quando nocet creditis uxoribus. cap. 88
De augmento dote plurima qua summariam non possunt. cap. 89
Ob augmentum dote mulier an habeat praesertim. cap. 90
Uxor an augmentum dote in re dote tenentur. cap. 91
Uxor an dote etiam non in re dote peti possit. cap. 92
Augmentum dote an, & quando gaudet praesertim. cap. 93

Index Tomi Tertij.

<p><i>praelatum dotis est defalcationi obnoxium ad suorum liberorum primum matrimonium.</i> cap. 94</p> <p><i>Dotis cessante cessat eius augmentum non aq; translatio subseqvencia.</i> cap. 95</p> <p><i>Ad augmentum dotis succedunt filij utriusq; utriusq; maritum.</i> cap. 97</p> <p><i>Expense necessariae in dotibus rebus factae, an et quando debeantur; si legata fuerint dicitur in genere, vel in quantitate expressa.</i> cap. 98</p> <p><i>Si dotis promissa est in pecunia potest tempore solutionis fundus dotalis consisti.</i> cap. 99</p> <p><i>Fundus dotalis an datur redditus consensibus pro dote, quem maritus promissis restituere sit obligatus.</i> cap. 100</p> <p><i>Vxor consensibus alienationis, & renunciationis cum iuramento an, & quando hypothecaria aere possit etiam super re alienat. acap. 101</i></p> <p><i>Terminationis vitii cum vxore facta si in alienationis fundi dotalis consensibus hypothecaria aere non potest.</i> cap. 102</p> <p><i>Alienatio rei dotalis quando valeat, & pro liberatione mariti & aliarum.</i> cap. 103</p> <p><i>Res dotalis estimata a dote an & quando possit alienari.</i> cap. 104</p> <p><i>Prohibio ne bona fidei commissi ex parte subiecta pro dotalibus alienentur quando locum habeat.</i> cap. 105</p> <p><i>Quando dotes debeantur solum de certis rebus in subdotalibus dotalibus.</i> cap. 106</p> <p><i>Doti in subdotalibus detrahenda etiam ex bonis fidei commissi subiecta.</i> cap. 107</p> <p><i>Mulier potest dorem super fidei commissi probare debet alia bona non existere.</i> cap. 108</p> <p><i>Dote dote in legitima, & tribuuntur caetera fidei commissi subiecta alienari non possunt.</i> cap. 109</p> <p><i>Dotes quando debeantur ex bonis hereditariis, & mixturis fidei commissi.</i> cap. 110</p> <p><i>Supplementum in eorum dote debetur in bonis patris proventibus ex fidei commissi.</i> cap. 111</p> <p><i>An pro interesse dotis non soluta in tempore bona fidei commissi subiecta vnde possit.</i> cap. 112</p> <p><i>Dot, & eius augmentum quando solvi debet per fidei commissum bonis subiecta pro eis alienari possunt.</i> cap. 113</p> <p><i>Dot detrahatur de fidei commissi non obstat expressa testatoris prohibentio.</i> cap. 114</p> <p><i>Vxor constante matrimonio quomodo contra quos, & propter quem tantum agat ad repetitionem dote, & de exceptionibus contra tam opponantur.</i> cap. 115</p> <p><i>Mulier obarato marito scienter nubens, accensurata in matrimonio dorem repetere potest.</i> cap. 116</p> <p><i>Mariti locupletari factus un dorem ex causa inopia restituitur repetere possit.</i> cap. 117</p> <p><i>Pro restitutione dotalium non inopiam viri an competas via exequutionis.</i> cap. 118</p> <p><i>Vxor qui non habuit sententiam affirmativam, non potest impetiri creditores in eorum dote.</i> cap. 119</p> <p><i>Mulier obtinens affirmativam sententiam creditor posterior esse non potest.</i> cap. 120</p> <p><i>Ob inopiam mariti vxor non agit contra patrem dote promissorem, nisi testis facta sit, vel iuramentum internerit.</i> cap. 121</p> <p><i>Doti propter inopiam viri est vxori assignanda super illis bonis, ex quibus possit liberi fructus pro alimentis percipere.</i> cap. 122</p> <p><i>Rei venditio vitii alioquando datur pro dote estimata data.</i> cap. 123</p> <p><i>Inopiam viri quomodo ab vxore probari debeat.</i> cap. 124</p> <p><i>Affirmativam dorem non esse utram illius restitutionem. ca. 125</i></p> <p><i>Si quidem non potest non super bonis pro dotali affirmatione vxori debitoris traditis, nec super illorum fructibus qui excedunt.</i> cap. 126</p> <p><i>Assignatio dotis propter inopiam viri facta ex quibus nulla existit.</i> cap. 127</p> <p><i>Vxor nulliter affirmata pro dotalibus non potest interim super alio variari.</i> cap. 128</p> <p><i>Fixum potest mulieri assignari pro dote, & eius augmento in casu inopia mariti.</i> cap. 129</p> <p><i>Fundata patris viri quomodo sunt obligata pro restitutione dotis sequenda vxori.</i> cap. 130</p> <p><i>Doti a patre recepta revertitur ad filios propter consequendam interpresumptionem que in omni provincia recepta est.</i> cap. 132</p> <p><i>Consequenda revertenda dote a patre prodestiam ad filios habet locum etiam in praesentia, & si filius inson maritur, quo iure ad patrem rem transiunt aere.</i> cap. 133</p> <p><i>Doti a patre profecta ad patrem redit quando praecedat maritus, & postea, vxor etiam si liberis existat.</i> cap. 134</p> <p><i>Suppletio quod Dote restituatur dotali satellitei debet, si dotalis non.</i> cap. 135</p> <p><i>Doti a dolo furta et auis ad cuius si non autem credit ad datentem,</i></p>	<p><i>vel heredes eius.</i> cap. 136</p> <p><i>De pluribus praelatis mulierum repetentium dote.</i> cap. 137</p> <p><i>Alitro pro dote recuperanda a filio matrimonio competet vxori, & heredibus, & quomodo vnde consulti non sit.</i> cap. 138</p> <p><i>Statutum illius loci attendendum est super lucro dotis, ubi dotalis restitutio facienda est.</i> cap. 139</p> <p><i>Restitutio dotalium post mortem vigore constanti dicitur habere locum post fori iudicacionem.</i> cap. 140</p> <p><i>Dotis quae restituitur mulieri ab separatione tibi debet deservire meritis matrimonij, & ita ut suus eriam dote.</i> cap. 141</p> <p><i>Doti est vxori restitutio propter iustitiam, & adititiam.</i> cap. 142</p> <p><i>Doti est restitutio si non rimuman propter fururum. Quo ad ibonorum separationem fuerit.</i> cap. 143</p> <p><i>Tra restitutio dote agitur via exequutionis contra obligatum per verba innotacionis.</i> cap. 144</p> <p><i>Vxor potest petere restitutionem dotalis quando maritus existens in praesentia alimentorum per annos.</i> cap. 145</p> <p><i>Vxor quando non agat super re dotali vendita de consensu, & renunciationis sua.</i> cap. 146</p> <p><i>Vxor quando possit habere regressum ad bona dotalia alienata cum suo consensu, & renunciatione.</i> cap. 147</p> <p><i>Maritus mariti quando debent curere de restitutione dote post annum.</i> cap. 148</p> <p><i>Secer contentus super restitutione dote potest dolum amitti denuncians, sed solum tenetur quantum scire potest.</i> cap. 149</p> <p><i>Secer dote restitutio dantis quando eadem debeat restituere vxori.</i> cap. 150</p> <p><i>Tater, & filius qui dorem receperit consensu sunt insolvidum, & non verititer restituere tenentur.</i> cap. 151</p> <p><i>Tater recipient dorem an tenatur illam restituere filio forisum habitanti.</i> cap. 152</p> <p><i>Dote restitutio ubi facienda est insolvidum pariter exalto debet fieri in solidum.</i> cap. 153</p> <p><i>Retentio bonorum viri permittitur pro dote restituenda.</i> cap. 154</p> <p><i>Retentio pro dotalibus maceris impunita exequutionem sententiae subiacet.</i> cap. 155</p> <p><i>De dote restitutione constare matrimonio facta, & fundi dotalis alienacione sine consensu vxori.</i> cap. 156</p> <p><i>Augmentum bonorum dotalium estimata datorum ad quem perit.</i> cap. 157</p> <p><i>Doti comprehenditur sub statuto generaliter loquente.</i> cap. 158</p> <p><i>Doti promissa a muliere est valida a quo specialiter a statuto privi legiata est.</i> cap. 159</p> <p><i>Si filia ex statuto nihil ultra dorem petere potest, illa debet esse congrua, aliat peti supplementum.</i> cap. 160</p> <p><i>Filia quando possit petere supplementum congrua dote, non obstante statuto, quod nihil aliud vxore possit.</i> cap. 162</p> <p><i>Si ut non mandari filia dotali, & tui extendens contemplacione heredium intelligitur de hereditibus sancimus.</i> cap. 163</p> <p><i>Quando dote danda est filia per statutum a fratre exclusa, an sit danda potest, vel sub conditione si nupserit.</i> cap. 164</p> <p><i>De eodem, & quod statutum excludens filias intelligatur excludere uxores.</i> cap. 165</p> <p><i>Lucrum dotalis an & quando debatur in praesentia.</i> cap. 166</p> <p><i>Mulier mariti mariti lucrum habere debet respectu integro dote.</i> cap. 167</p> <p><i>Lucrum dotalis ad eam non dicitur praesentia, & non potest, exceptio dote peti possit.</i> cap. 168</p> <p><i>Statutum super restitutibus eximent dote debet locum in praesentia, & definita.</i> cap. 169</p> <p><i>Statutum de restituenda dote, & venienda parte dote, an habeat locum in praesentia.</i> cap. 170</p> <p><i>Statutum de lucranda dote an habeat locum in praesentia.</i> cap. 171</p> <p><i>Constatutum matrimonij quomodo probanda sit ad effectum consequendi iuri dotali.</i> cap. 172</p> <p><i>Statutum de lucranda dote per maritum an intelligatur filij exhereditationis ex primo matrimonio.</i> cap. 173</p> <p><i>Statutum de lucro dote, an habeat locum in iudicibus, & per verba phrasalibus, quid de consuetudine.</i> cap. 174</p> <p><i>Maritum an possit lucrari partem dote, si nulla certa consuetudo fuerit.</i> cap. 175</p> <p><i>Lucrum filius dotalium nulla dispositione tolli potest.</i> cap. 176</p> <p><i>Maritus, in quibus casibus aculpa sua praevencionibus dote lucro privatur.</i> cap. 177</p> <p><i>Dote dimidium, vel usum fructuum totius quando maritus ex consuetudine Subalpina retinendus electionem habet.</i> cap. 178</p> <p><i>Statutum de defertis lucrum mariti non extinguitur filij communibus non includit filios extantes quibus per alia statuta providetur, vel de iure succedunt.</i> cap. 179</p> <p><i>Maritus non potest exagere sua exequutionis lucrum a statuto dotali.</i> cap. 180</p> <p><i>Maritus contra statutum lucrari non potest si liberi decimum quartum annum non attigerint.</i> cap. 181</p>
---	---

In la-

Index Tomi Tertij.

In laetra dotis & in successioneibus que statim a assensu datur. cap. 182
Idem Totiusque incens dotis assensu donationis locum habet quando
vellet venaliter cogita aut transacta fuerit. cap. 183
Si filius per uxorem non alienat in regredientem que natus morti
non veni consuetas maritus uxoris statim confirmacionem re-
querunt locum datur. cap. 184
De aliquando transacta censetur arbitrio boni viri. cap. 185

EMANCIPATIO.

Emancipatio filij clericus per partem eorum iudicis laice fallatetur.
 cap. 1
Filia maritata que per consuetudinem est sub aliqua potestate vi-
ri et marito revocata in potestate patris. cap. 2
Filius emancipatus homicidii in testamento prateritus nihil iniri in
seisus et admittere potest contra testamentum patris. cap. 3
Donata in alio emane. patiens, non fit in legitimum impudenda.
 cap. 4
Emancipatio filij naturalis non valet, & donatio eius causa falla
corruit. cap. 5

EMPHYTEUSIS.

Contractus & distinctio emphyteuticus, vel per scripturam, vel
per quinquaginta testes probatus est. cap. 1
Ecclesia locacionis solida tenetur releas proximo. hinc, & con-
suetudo super hoc valida est. cap. 2
Solennitas non requiritur, ubi Papa alienacionem fieri man-
davit, & de caduca et ob non solutiem canonis. cap. 3
Emphyteusis meliora: quando extenditur ultra tertiam genera-
tionem. cap. 4
Manasterium non restituitur non probata sibi de tempore con-
tractus, neque aduersus prescriptionem tunc. cap. 5
Monachus emphyteus ecclesia non potest nominare filium, im-
petriam. cap. 6
Classis pro hereditibus quibuscumque emphyteusim ad questum
fieri solent. cap. 7
Emphyteusis ecclesie pro sive herede intelligitur de primo. cap. 8
Emphyteusis ad mare pro sibi recepta non ratificari a dominis po-
test. cap. 9
Emphyteusis ecclesie ad tertiam generationem cepti comprehendit pro-
nepotem. cap. 10
Ecclesia quando agnitionem inuicem tenetur. cap. 11
Secunda concessio non constituit non operatur remedionem redimendi
gratia contra primo concessum posse fieri. cap. 12
Naturalis, & legitimus, quando sit capax emphyteusis eccle-
sie. cap. 13
Legitimatus quando sunt capax emphyteusis ecclesie. cap. 14
Legitimatus ad emphyteusim ecclesie censetur etiam in prandi-
cium seminatorem. cap. 15
Spurio quando comprehendatur sub facultate nominandi quem
voluerit. cap. 17
Emphyteusis prius: si fuerit in concessa pro descendibus. cap. 18
Filius naturalis non succedit in emphyteusis patri concessa. cap. 19
Emphyteusis recepta pro filio spurio computatur et alimonia.
 cap. 20
Emphyteusis pro se, & filij recepta non comprehendit feminas.
 cap. 21
Femina quando constituitur in concessione emphyteusis. cap. 22
De eodem. cap. 23
Emphyteusis ecclesie quando ex consuetudine ad seminum non
releas. cap. 24
Emphyteusis quando continetur sub fideicommissis, si sint filij sui a
ut seminum reuelatur. cap. 25
In emphyteusis pro filio etiam recepta poterit etiam de consensu do-
recti dominus prandicium nisi sacre non potest. cap. 26
Emphyteusis ecclesie quando transiit ad heredes extraneos. cap. 27
Concessio ad 29. annos ad renovandum ad perpetua non distat, &
utraq; transiit ad heredes extraneos. cap. 28
Emphyteusis ecclesie ad 29. annos pro sub heredibus, & successori-
bus transiit ad heredes extraneos. cap. 29
Emphyteusis ecclesie per quoscumque clandestina non transiit ad ha-
redes extraneos. cap. 30
Concessio secunda contra solitum non valet, si non apparet de sol-
lemnitate, que neque primum possunt. cap. 31
Primus in quocumque consuetudine ecclesie comprehendit potest in
prima generatione. cap. 32
Emphyteusis hereditaria et ex quibus probetur quomodo ad heredes qui
non potest nisi filij heredi, & quando curare non possit. cap. 33
Femina et quando admittitur in emphyteusis recepta pro se, &
filij de iudicibus, & suis successibus. cap. 34
Primus in quocumque non prandicat filio in emphyteusis ecclesie pro
se, & filio extraneo. cap. 35
Terminus in emphyteusis datur primis acquirenti poterit potest pra-
dicare filij, & hereditate transiit ad filios heredi. cap. 36
De eodem, & quid in anti quo vel etiam non veniat ablatio an-
quisita. cap. 37

Prioris concessio nisi rem concessa solitam ad consensum etiam in-
terum dare possunt. cap. 38
Solitus concessio si quando indicatur, & quando non non est pos-
sibile de mensura quando concessa possit. cap. 39
Ecclesia quando recipit ad renovandum descendentes. cap. 40
De eodem etiam agnitionem fuerit solida. cap. 41
De eodem. cap. 42
Renovatio quibus personis fieri debeat non cognatis non malefici-
*cap. 43
 In emphyteusis hereditaria detur a viro per filium ratificata neque*
utrumq; tunc non aliter renovandum nullatenus ultra solita-
tem fallit. cap. 44
 Renovatio debet fieri ab ecclesia secundum eius consuetudinem.
 cap. 45
 Imponuntur non requiritur non solennitas.
 cap. 45
 Ecclesia propter pactum expressum renovacionem facere non cogit-
 ur, & quando curamen non deferendum sit quod non valet ali-
 quatenus.
 cap. 47
 Mutatione in renovacione sine sollemnitate fallit prima concessio
 attenditur.
 cap. 48
 In emphyteusis una generatio non prandicat alteri.
 cap. 50
 De eodem, & quando propter clasitatem masculi prateritur femi-
 nis.
 cap. 51
 In nominacione ad emphyteusim quando requiritur consensus di-
 recti domini.
 cap. 53
 De emphyteusis inter heredes secundum consuetudinem distinde-
 re.
 cap. 54
 Distinguitur inter se emphyteusim, an & quando tenetur in se solida
 ad canonem.
 cap. 55
 Ecclesia aliquando sufficit alteri et titulum.
 cap. 56
 Si emphyteusis aliena distat illius dominus agit recuperanda reme-
 dia.
 cap. 57
 Emphyteusis ecclesie tenetur hereditibus colere.
 cap. 58
 Augmentum temporis peritiam ad emphyteusim.
 cap. 59
 Emphyteusis non potest donari a se extraneo propria auctori-
 tate demereri.
 cap. 60
 Emphyteusis quando extrit domum a se extraneum quando pro
 uandis sit.
 cap. 61
 Emphyteusis tenetur recognoscere dominum etiam si non sit de
 obsequio.
 cap. 62
 Emphyteusis non potest renunciare qualibet dominus.
 cap. 63
 Bona emphyteusica veniunt sub generalibus obsequio, & Trium
 super illorum ut illi dominus disponere possit.
 cap. 64
 Emphyteusis delictum circa tunc prandicat credendum, cui et tunc
 obsequio.
 cap. 66
 Emphyteusis tenetur non emptori directi domini in fructibus
 generantia sacre.
 cap. 67
 Si directus dominus super emphyteusis preferat creditur emphy-
 teusis non potest super illa re obsequio, nisi ab obtinere.
 cap. 68
 Emphyteusis capax si non potest in prandicium nominari, sed
 exequio, vel super melioracionibus, vel super alijs bonis fieri
 debet.
 cap. 69
 Servitus super emphyteusis quando datur.
 cap. 70
 Directus dominus nisi prandicat ad canonem si canonem cum privile-
 gatione recipit, quando nisi a legalis tenetur requisitus non est.
 cap. 71
 Dominus censentium alienacioni preferat contra potentem in
 congrui.
 cap. 72
 Dominus consuetudinis alienacioni preferat contra potentem in
 congrui.
 cap. 73
 Inuicem prolatio: a quo tempore currere incipiat.
 cap. 74
 An emphyteusis a rem ditionem facere non possit.
 cap. 75
 Dominus directus non possit propria auctoritate capere possessio-
 nem.
 cap. 76
 Emphyteusis a canonem non solvitur quando incidit, & capere possit.
 cap. 77
 Potestas declarandi caducitatem est personalis.
 cap. 79
 Canonis solui est si dominus volens Dominus.
 cap. 81
 Emphyteusis, & locatio ad longum tempus equiparantur respectu
 caducitatis incursae.
 cap. 82
 Si res sit alienata, que casu ob equitatem sit cogenda canonem.
 cap. 83
 Emphyteusis a quando tenetur ad canonem, si sollemnitate in con-
 tractibus non adhibetur.
 cap. 84
 Canon solvitur de non est ab eo, qui non possidet, nisi dolo, & culpa
 sua possidet de fuerit.
 cap. 85
 Canon emphyteusicus quando extrahi debet.
 cap. 86
 Pro canonem hypotecam agit potest contra quocumque possit, si non
 emphyteusis.
 cap. 87
 Emphyteusis non solvitur integram canonem, an & quando cadat.
 cap. 88
 Non emphyteusis a recipiat ad prandium cum fructibus a creditoribus
 cui ad illam iura. cap. 89

Distinguitur

Index Tomi Tertij.

Dicitur prohibita approbatio licita quando non sufficiat ad evadendum caducitatem. cap.90
Emphyteuta quando non possit purgare moram. e.91
Emphyteuti satisfactio licet moram dicitur primatorem, & non admitti mora purgationem. e.92
Mora purgationis quando non admittitur in solutione canonis. e.93
Tatet non potest declarare caducitatem emphyteutis ecclesie pro filio. e.94
Hospitalario declarante caducitatem statim mora purgari potest. cap.95
Emphyteuta primarius non potest purgare moram. e.96
Mora ab emphyteuta non purgatur propter delictum in faciendo. cap.97
Qui potest retinere personas ex causa in la excusatur a caducitate non solvendo illas. e.100
Tendens licet super caducitate profuso solvendo est. e.101
A pena caducitatis quis excusatur propter errorem. e.102
Propter ignorantiam rei emphyteutica quis a caducitate excusatur. e.103
Pater non solvens an proinde dicitur filii. & quid si unus ex pluribus hereditum non solvat. e.104
Propter preceptum superioris quis excusatur a caducitate. e.105
Propter ignorantiam qualitatis rei quis a caducitate excusatur. cap.106
Emphyteuti quando dicitur ecclesiastica ad effectum vitandae caducitatis. e.107
A commisso propter ignorantiam in quibus casibus excusatur. cap.108
Mores resistuntur adversus caducitatem ab canonis non solvendi. e.109
Caducitas pro canonis recipientem, quando remissa non censetur. cap.110
Pena caducitatis non habet locum, nisi volente domino. e.112
Declaratio pena non potest fieri contra heredem. e.113
Propter caducitatem incursum de tempore liti iniussit mota, quando quis succumbat. cap.114
De solvendo & quomodo decisio resstringenda sit. e.115
Caducitas commissa per emphyteutam potest declarari pendente iudicio ad testantiam testatorum. e.116
Caducitas non incurritur nisi ob pacta non servata, qua rem vel illius usum non respiciunt. e.117
Caducitas non committitur ab non solum laicis domini. e.118
Creditoris licet caducitatis declaratione canonis decursum offerre non possunt. e.120
Caducitatis plures per receptionem canonis semper remissa censentur. e.121
Emphyteuti non finitur si domus incendia absumpta est. e.122
De eodem. e.123
Emphyteuta negant dominum non prius autem sicut vassallus. e.124
Domus via alienatus renuatur emphyteuti potest possi. e.125
Domini agere contra emphyteutam non tenent ostendere titulum. e.126
Emphyteuta commissa re etiam canonis praeerit solvia. e.127
Emphyteuta, qui licet pendente non solvit aut cadat. e.128
Emphyteuta potest vendere partem, si sit data a licentia vendendi rem. cap.129
Vendens partem quando non incidit in commissum. e.130
Ubi exacte confectum emphyteuta venditur excusatur. e.131
Res quando commissa non sit propter alienationem factam a prole, aut sine mandato specialis. cap.132
Tempus trienni pro committenda re non currit pupillis, sed adultis resistuntur. e.133
Preiudicium de consensu domini quando censetur respectu a traditione. cap.134
Emphyteuta alienans commoditatem ususfructus non cadit a iure suo. e.136
Commisum an fiat per locutionem ad longum tempus, & per appropriationem de iure regio. cap.137
Quando per alienationem non fiat praesidium directi domini. cap.138
Excusatione in solutum ex causa necessaria sine consensu domini res non incidit in commissum. e.139
Emphyteuta non prius propter non peti am renouationem, nisi si rem esse emphyteoticam ignoraverit. e.140
Emphyteuta quando propter deprivationem prius dicitur sic. e.141
Emphyteuta qui arboris usucapere possit. e.142
Emphyteuta qui accipiant olivam, & plantat aliis vineam sine licentia domini dicitur. e.144
Caducitas ab casus impoitionem non habet locum in illo rescripto anno de declarationem vel redemptio vigore facti praedictorum. e.147
Caducitas quando incurritur propter cessum solvendi canonis. cap.147

De iuris obis praetatoribus ab non solum canonis debet continetur et probari quod rei sit emphyteutica. cap.148
De eodem. cap.149
Si quis iuraverit solvere canonem in singulis semestri non prius am deficiens sicut pacta expressa de primario. cap.150
Prohibito hypothecae, quando non comprehendit tam, qua sit propter ad officia faciendam re emphyteutica. cap.151
Cessans per 30. annos a solvendo canonis non interpellatus attendat a iure suo. cap.152
Censu sine canonis quanto tempore praestatur, & quid de fructibus. cap.153
Emphyteuta non cadit, si in parte minima a solutione deficiat. cap.154
De eodem, & quid de rigore iuris. cap.155
Partem Canonis qui solvendo canonis penam commissa rei emphyteutica. cap.156
Canonis maior pars cum solvitur caducitatis poene locum non est. cap.157
Caducitatis vinea si locus sicut mora solvendi, & quando purgari non possit. cap.158
In emphyteuti Principi beneficium attenditur. cap.159
Emphyteuti pluribus concessis simpliciter non censetur infidelis, si ut accretis alteri. cap.160
Procurator quando agit ad caducitatem, vel libellum super ea deo clatur. cap.161
Directus dominus non declarat caducitatem contra filium emphyteutae post illius mortem. cap.162
De eodem. cap.163
Pena caducitatis vitium annulet pactum de redimendo. cap.165
Emphyteuta, & directus dominus simul tenentur ad collectas pro accretibus sumuntur constituendi. cap.166
Denatio potest fieri de re emphyteutica in equis dominis. cap.167
Donatarius tenetur solvere laudemium. cap.168
Emphyteuti non potest videri maior a vi. cap.169
Bona incuratur data in emphyteusum, quando ita darentur. e.170
Pupillus potest nominari in emphyteusi. cap.171
Remedium resistiturum oblesione, an & quando locum habet in emphyteusi. cap.172
Civitas tenens rem emphyteoticam sub basta debet illam ponere extramurus suas. cap.173
De eodem in ecclesia. cap.174
Emphyteuti renuntiare non potest in iure domino. cap.175
Solutus uniformem possessionem quadraginta annis, quomodo emphyteuti iudicatur. cap.176
Res fonda redditicia praesumitur in emphyteusum concessa, & si commissa fuerit procurator recipiente canonis non pro audiente domino. cap.177
De vobis instrumentis emphyteutis, & confessionis ita etiam, et ad probandum Dominum. cap.178
Excator filium non renouat caducitatem, & quomodo requiritur sententia Domini. cap.179
Bona emphyteutica non veniunt in institutione hereditatis. cap.180
Emphyteuta prius pro consensu directi Domini secunda potest tamen liberari est. cap.181

EMPTIO, VENDITIO.

Venditio quando sit perfecta, ad hoc ut non sit locus panis in iura. cap.1
Scriptura contento de venditione parvas libera non esse de ipsius substantia. cap.2
Capitula venditionis influunt in instrumentum pacta pro illorum executione factum. cap.3
Bona in dote danda estimata quando censentur venditae. cap.4
Aestimatio ad effectum scilicet valorem non facit emptiorem. cap.5
Aestimatio rei det alia facta interuallo post fundum traditum quando faciat emptiorem. cap.6
Venditio rei fundalis quando sit nulla, & emptor pretium amittat. cap.7
De tempore redditorum ad vitum vini, vel plurimum. cap.8
Venditio pignoris facta non presente pecunia non valet. cap.9
Emerit qui sit praesertim ex factis vel alienis pecuniis. cap.10
Militia emptio de pignori meo sunt mihi tacite hypothecata. e.11
De venditione domus vigore bullae contra ampliandi ad ortum vrbium comprehendit etiam emphyteusum. cap.12
Venditio rei ecclesiae in quibus venditae an non sit. cap.14
Emptor quando sit in mala fide vita et tenetur ad fructus. e.15
In mandato generali ad vendendum rem emphyteoticam cum facultate promittendi de eadem non valet liberari, sed vitium tenentur domini velle traditio. cap.16
Venditio rei communi non potest fieri in iure suo, qui habet rei venditionem contra emptor pro parte sua rei dimissio. e.17
Venditio

Index Tomi Tertij.

Venditio iuramentum pobertum confirmatur. cap.18
De venditione per mercatores calibet a rescindenda et dolum verum non obstante lapsa temporis legitimi post maiorem aetatem.
 cap.19
Commodus vendentes & pretium receperisse contententes, an quilibet profectus pro parte recipere. cap.20
Vires & vicia sunt emptionibus in vitijsque pro dimidia acquirentur. cap.21
Dominium vi empti nomine vixit in eam translationem dicitur, sit ut ad solutorem pretij eam tenentur. cap.22
Se ipsius empti de pecunia dotalibus fuit vixit, in quibus ipse semper profectus est. cap.23
Venditio quando dicitur ad corpus saltem ad effectum; ut pretium utimatur, si mensura deficiat. cap.24
De eodem. cap.25
Venditio ubi fallit ad corpus pro parte dicitur in singula opera totum corpus venditum confectus, sed tempore tenetur supplere pretium mensura excedenti. cap.26
Venditio ubi fallit ad corpus, id quod deficit in quantitate expressa restitui debet. cap.27
Venditio perficitur pro certo pretio ad rationem tanti pro qualibet parte et illi ad mensuram. cap.28
In venditione per edictum an mensura loci contractus, vel ubi per gradum sit sunt attendenda sit. cap.29
Mensura fundi empti intra quod tempus a partibus fieri debeat. cap.30
Venditio de bonis alienabilibus, & emphyteuticis pro dineris pretij contentus dominii haberi non potest remanet valida in alienabilibus. cap.31
Emptor vivus pro persona nominanda, si antequam nominatio contrahatur cum satisfecit nullatenus & venditio omnino non sumitur vitium obligat dicere. cap.32
Emptor pro persona nominanda debet recognoscere in dominum. cap.33
Emptio facta pro persona nominanda ipse nominatio intra annum fieri debet. cap.34
De eodem. cap.35
De eodem. cap.36
Venditio fundi non dato assensu in reservatione dominij est nulla. cap.37
Pretium rei venditae pertinet ad vendentem reservatum sibi dominium, donec pretium solutum fuerit. cap.38
Venditor reservans dominium per postum expressum alteri vendens non tenetur de evictione. cap.39
Emptor pro parte pretij solviti ex tradita consequitur fructus. cap.40
Venditio sine evictione nulla, venditor non potest agere contra tertium in revocatione precarij. cap.41
Venditio quando et investigatur de dominio directo. cap.42
Statim quando constituitur in venditione. cap.43
De eodem. cap.44
Virtutis continentur in venditione domus. cap.45
Venditio fundi comprehendit etiam fructus pendentes quo ad partem coloni. cap.46
Venditio fructuum non recollenda aetate intelligitur de collectione. cap.47
In venditione fundi ad mensuram, an & quando ripa fluminis vendantur, & mensura debeant. cap.48
Periculum boni venditi quando pertinet ad emptorem. cap.49
Res rei venditae pro eodem pretio dicitur, quia intra fines desiderij sui includitur. cap.50
Venditio domus patrisfamilias facta per matrem tanquam de re propria est nulla. cap.51
Pretium rei quomodo probatur. cap.52
Pretium ante aliam actionem consentium solum non debet, sed satis est offerre. cap.53
Si pretium aliam actioni insertum fuerit quando index aestimabit, & quo alioquin cogi potest, & quid de praescriptum. cap.54
Emptor qui non soluit pretium heredi non potest cogi ad illud solvendum fideicommissario. cap.55
Emptor non tenetur solvere pretium, nisi sit rei venditae tradita sit. cap.56
Contractus subsistens non potest conferri in volentem alterum. cap.57
Cap. 58
Venditio pro pretio aestimando facta non valet. cap.59
Pactum inter emptorem, & venditorem quando dicitur respectu communi doli solvitur principiter ut in eorum tam exequi non possit. cap.60
Emptor quando potest retinere pretium, vel illud dependere donec a venditore idem constiterit. cap.61
Proximitate recipitur pretium de ordine venditoris aliquo restitui non tenetur, & si dolum cum contrahente commiserit tenetur in subsidium. cap.62

Periculum rei venditae quando ad emptorem, & quando ad venditorem pertinet. cap.63
Si venditio effectum non habuit data in solutum pro parte cum fructibus restituenda sunt. cap.64
Annulla venditio si moritur intra triennium perit venditori. cap.65
Recipere rei venditae quando non tenentur ad periculum emptorum. cap.66
Emptio ex quibus non praesumitur simulata. cap.67
Emptio an praesumatur simulata, si de proprio pecunia facta vixit nonnisi appropinquaverit. cap.68
Quibus modis emptio, & venditio rescinditur. cap.69
Emptor non tenetur ad fructus si eligi restituerit rem, neque ad interest si eligi suppleverit instum pretium. cap.70
Venditio an rescindatur, si emptor in solutione rata defecerit, & an heredes morem purgare possint. cap.71
Venditio an casus rei sitis propter fideicommissum contra solvendi inferri cogi potest. cap.72
Emptor agere debet, ut rei empti liberetur, non autem, ut contrarius rescindatur. cap.73
Venditio ob enormissimum laesum rescinditur non obstante clausula denotanti adiecta. cap.74
Remedium rescisionis ob laesum non habet locum in hereditate venditae. cap.75
Emptor contra quem venditor rescisionem experitur non liberatur si tantum offerat quantum ad dividendum in pretij sufficit. cap.76
Venditor qui visum ad dividendum in pretij, & non ultra lesit, si venditorem rescisionem visurum nequit. cap.77
Creditor emptoris quando potest supplere pretium venditoris perempti rescisionis ad illum excludendum. cap.78
Creditor venditoris lesi ultra dividendum remedia Imperialis rei possunt. cap.79
Quanto quis ad vendendum rem propriam cogi possit. cap.80
De eodem. cap.81
De eodem. cap.82
Venditor externus qui propter anomiam cogitur imitari ostendere, pretium loci definiti tenuisse debet. cap.83
Quo modo quis cogatur vendere seuare religionis. cap.84
De eodem. cap.85
Dominus in pari causa praesertur omnibus volenti idem facere. cap.86
De eodem. cap.87
Venditor probatur etiam non facta mentione pretij. cap.88
Venditio an probatur ex instrumentis, & mandatis Tepe ad vendendum. cap.89
Ex quibus cognoscitur, an sit contractus venditionis, vel locationis. cap.90
Quo modo pigroris sub hactenus magis volentis est pro dilecto minoribus quando retractari possit. cap.91
De eodem. cap.92
De eodem. cap.93
Quod revocandum dicitur contra vendentem pro dolo, & an emptor pro libera. cap.94
Venditor qui possessionem liberato non tradidit, qua alioquin committenda sit. cap.95
Directum dominium non probatur per assertionem venditoris. cap.96
Cum venditor rei alteri obligatus fuerit et potest agi ad interest, & non tantum emptionem. cap.97
Venditio de bonis in fideicommissis subiectis, quando sit valida. cap.98
Si rei venditae libera non reperitur, & quo alioquin agendum sit. cap.99
Emptor potest agere ad realem traditionem non obstante confirmatione filii facta. cap.100
Promissio de vendenda, an & quando differat ad venditorem. cap.101
De eodem, & quid sit & statum quod praesertim habetur pro venditione si certum tempus appositum sit. cap.102
Venditio non rescinditur, si vicia domus sit venditae tradita non sint. cap.103
Quando pretium implicandum est in emptionem, quis debet probo re fundum esse idoneum. cap.104
Emptor non debet esse sollicitus quod pretium solutum convenerit in emptionem. cap.105

EMPTOR VENDITOR.

Emptor tenetur solvere realem partem.
 Emptor locatarius molitor contracta sive non debet.
 Emptor expulsi contractus suum habentem hypothecam solvere sibi inter esse.
 Emptor tenetur propter locatorem hypothecam de non alienatione cum hypotheca, vel propter iuramentum.
 cap.1
 cap.2
 cap.3
 cap.4

Quilibet

Index Tomi Tertij.

<p><i>Quilibet succesor necessarius tenetur solvere calone.</i> cap. 5 <i>Empor scilicet amens rem locatam, vel instrumento locatum tem-</i> cap. 6 <i>por si vero locatum ante facta.</i> <i>De eodem.</i> cap. 7 <i>De eodem, & quid si certum tempus locatarius exprossum non sit.</i> cap. 8 <i>Condicio quando pro anno, quo seminare possit contrahere, &</i> cap. 9 <i>quando a novo succesor expelli possit.</i> cap. 10 <i>Emens domum, quam prius conduxerat, non censetur ad conductio-</i> cap. 11 <i>nem discedere.</i> <i>Inter duos emptores eiusdem rei uellegalis prior est, qui prius in-</i> cap. 12 <i>scripsit am imperari.</i> <i>Inter duos emptores, & cessionarius patti de redimendo si prefer-</i> cap. 13 <i>atur, qui prius tradidit.</i> <i>Venditor, an & quando preferatur ceteris creditoribus antepri-</i> cap. 14 <i>uibus super mercibus venditis, & traditis.</i> <i>Venditor quando vigore litium preferatur in re sua ceteris cre-</i> cap. 15 <i>ditoribus anteprioribus.</i> <i>Venditor equi morboosi, qua actione tenetur.</i> cap. 16 <i>De eodem.</i> cap. 17 <i>Venditor quando tenetur instrumenta exhibere, vel tradere.</i> cap. 18 <i>De eodem.</i> cap. 19 <i>Venditor per consensum, quando non liberatur ab actione exem-</i> cap. 20 <i>ptio ad valorem traditionem.</i> <i>Heres venditoris antea mandat ad defendendum, frustra petit</i> cap. 21 <i>haberi ad iuramentum.</i> <i>Venditor defendens emptorem dicitur novari in instantiam non au-</i> cap. 22 <i>tem actionem.</i> <i>Venditor non appellat si sententia lata contra emptorem, qua tra-</i> cap. 23 <i>ditur in rem iudicatum.</i> <i>Decima solvenda sicut pro videlicet fundalium debet solui ab em-</i> cap. 24 <i>ptore non autem a venditore.</i></p>	<p>cap. 5 cap. 6 cap. 7 cap. 8 cap. 9 cap. 10 cap. 11 cap. 12 cap. 13 cap. 14 cap. 15 cap. 16 cap. 17 cap. 18 cap. 19 cap. 20 cap. 21 cap. 22 cap. 23 cap. 24</p>
---	---

EPISTOLA.

<p><i>Epistola Principis quando habet vim legis.</i> cap. 1 <i>De probatione literarum, & condemnationis subsecuta.</i> cap. 2 <i>Litera mercatorum habent vim publicorum documentorum.</i> cap. 3 <i>Litera cambij scripta alicui probant ad seuerum territorij cam-</i> cap. 4 <i>binum solvendum erat.</i> <i>Liter cambij iudicant de legitimatione & liberationem.</i> cap. 5 <i>Liter cambij pro sumuntur facta in tempore ad ostendendum ca-</i> cap. 6 <i>locatorem, & delictum.</i> <i>Si quis ablegat per literas cambij, que requiratur.</i> cap. 7 <i>Non nominatus in literis cambij non potest exequi uel exigere pec-</i> cap. 8 <i>uniam.</i> <i>An pro literis cambij competat via exequutionis contra acceptem-</i> cap. 9 <i>tem.</i> <i>Acceptas literas cambij tenetur soluere, etiam si illas non retine-</i> cap. 10 <i>rit, que scribens dicitur solui.</i> <i>Literis cambij etiam in dicto acceptatis debitor liberatus est.</i> cap. 11 <i>Acceptas literas sine protestatione tenetur soluere, licet scribens</i> cap. 12 <i>factus sit non solvendo.</i> <i>Acceptas epistolam de solvendo alicui licet non sint litera cam-</i> cap. 13 <i>binij, amem tenetur solvere.</i> <i>Acceptant literas cambij super protestatione, & postea soluent sine</i> cap. 14 <i>quocumque consensu solui sine a formam literarum.</i> <i>Si quis acceptis literis cambij factas a debitori pro solvendo qua-</i> cap. 15 <i>ritate recipit in dicto non ideo liberatur primus debitor, si effectus</i> cap. 16 <i>consequatur.</i> <i>Pro litera cambij amissa sunt, quomodo consultum esse possit.</i> cap. 17 <i>Nemo compellitur solvere vigore literarum, que dicuntur de</i> cap. 18 <i>ausi.</i> <i>Pro litera protestantur, scribens illas tenetur creditor solvere.</i> cap. 19 <i>Qua non exigat remissas intra tempus a statuto dispositum reme-</i> cap. 20 <i>ndat obligatus in solidum, etiam si remissa sit extracurritatem Ge-</i> cap. 21 <i>nera.</i> <i>Solvens sub protestatione solui factum non intelligitur solui sine</i> cap. 22 <i>in vim mandati, & an mandatum dandi possit.</i> cap. 23</p>	<p>cap. 1 cap. 2 cap. 3 cap. 4 cap. 5 cap. 6 cap. 7 cap. 8 cap. 9 cap. 10 cap. 11 cap. 12 cap. 13 cap. 14 cap. 15 cap. 16 cap. 17 cap. 18 cap. 19 cap. 20 cap. 21 cap. 22 cap. 23</p>
--	---

EVICTIO.

<p><i>In quo sero agatur de evictione, & in quo super indemnitate pro-</i> cap. 1 <i>missio.</i> <i>Quando bona fides agnosci possit in materia evictionis, & suffici-</i> cap. 2 <i>entiora etiam in rebus agnoscantur.</i> <i>Promittens evictionem non tenetur de molestatione facta.</i> cap. 3 <i>Actio de evictione non competat, prius quam res ablati fuerit.</i> cap. 4 <i>Evictionis promissa, si non agatur quando agi possit.</i> cap. 5 <i>Venditoris, versus rem in solidum, & pro indiviso de evictione ubi-</i> cap. 6 <i>gatur.</i> <i>Inter heredes dividentes, quando non agitur de evictione.</i> cap. 7 <i>Mulieris promittentes pro marito, quando tenentur de evictio-</i> cap. 8 <i>ne.</i> <i>Tutor quando tenetur de evictione.</i> cap. 9 <i>Quando quis tenet rem de traditione, & inter se sita</i> cap. 10 <i>facta denunciatur per bonum.</i> <i>De evictione quando locus non sit.</i> cap. 11 <i>De eodem quando res ablati esset salto Principis.</i> cap. 12 <i>Evictio quando non debetur, & proinde dividentes bona deici de</i> cap. 13 <i>ca non tenentur.</i> <i>Quando res deualitur ex natura rei non est locus evictionis, &</i> cap. 14 <i>quando falsus.</i> <i>Evictionis quando locus sit etiam si ex natura rei traditus fuerit.</i> cap. 15 <i>cap. 16</i> <i>Si res de falso imaditor venditor non tenetur, etiam si de falso</i> cap. 17 <i>evictionem promissio.</i> <i>Annulata a venditore ob gabellam non soluitur fideiussio etiam</i> cap. 18 <i>de evictione tenetur.</i> <i>Creditor vendens iura credituris, quando tenetur de evictione.</i> cap. 19 <i>cap. 20</i> <i>Creditor vendens, quibus concurrentibus de traditione non tenetur.</i> cap. 21 <i>cap. 22</i> <i>In transactione, an evictionis sit locus.</i> cap. 23 <i>Evictio habet locum in emptoribus, & fructu.</i> cap. 24 <i>In contractu dotis, an & quando evictio locum habeat.</i> cap. 25 <i>Evictio an debeatur sicuti rem esse fideiussio commissi subiectam.</i> cap. 26 <i>Vendens rem fideiussio commissi subiectam, an de evictione, vel aliter</i> cap. 27 <i>tenetur.</i> <i>Venditor ad quid tenetur pro venditis, & traditis tunc tenetur.</i> cap. 28 <i>Empor evictio non imminuit tenetur ad presens indemnitate</i> cap. 29 <i>prestita fideiussione.</i> <i>Venditor emptori obveniens de evictione non tenetur.</i> cap. 30 <i>Venditor ad quales semper litis tenetur.</i> cap. 31 <i>Quando evictio sequitur salto Principis quid tenetur ad pretij</i> cap. 32 <i>restitutionem.</i> <i>De eodem, & quando falsus.</i> cap. 33 <i>Evictio promissa pro falso suo comprehendit factum sui autori-</i> cap. 34 <i>oris.</i> <i>De eodem.</i> cap. 35 <i>Evictio promissa pro redditibus in dotem datus non extenditur ad</i> cap. 36 <i>subiectum in locum illorum.</i> <i>Promissio de evictione in alienatione bonorum fideiussio commissi</i> cap. 37 <i>subiectum non potest revocari vigore fideiussio commissi.</i> <i>Evictione immanens in limine iudicij fideiussio pro qua peris pre-</i> cap. 38 <i>standa sit.</i> <i>De eodem, & quid si super hoc patrum fuisset.</i> cap. 39 <i>De eodem, & quid si venditor aliam venditorum antebrem lau-</i> cap. 40 <i>daverit.</i> <i>Qui in se iudicij deponit pretium rei empta imminente evictione</i> cap. 41 <i>potest excipere de reventis pecunia sua deposita.</i> <i>Creditor tenetur de evictione quando obvenit subsecuta actione, &</i> cap. 42 <i>de liberatione, & scias non manifestat onera temporis.</i> <i>De effectibus laudationis sui antebrem.</i> cap. 43 <i>Venditor quando litis non sit denunciatus per emptorem.</i> cap. 44 <i>Denunciatio litis non requiritur, si sit illam movent sit heres</i> cap. 45 <i>quod dicitur.</i> <i>Denunciatio litis quae facienda sit ab emptore.</i> cap. 46 <i>Non denunciatus licet non agat contra tertium possessorum.</i> cap. 47 <i>Evictionis sequita, an sufficiat emptori offerre tandem rem evi-</i> cap. 48 <i>ctam.</i> <i>Liquidatis interestibus in casu evictionis quo tempore fieri debeat.</i> cap. 49 <i>cap. 50</i> <i>Interesse in casu evictionis quid, & qua actione dicitur.</i> cap. 51 <i>Pro melior conditione, an & quando impediatur extingui senten-</i> cap. 52 <i>tiam evictionis.</i> <i>Evictio quod pretium attenditur.</i> cap. 53</p>	<p>cap. 1 cap. 2 cap. 3 cap. 4 cap. 5 cap. 6 cap. 7 cap. 8 cap. 9 cap. 10 cap. 11 cap. 12 cap. 13 cap. 14 cap. 15 cap. 16 cap. 17 cap. 18 cap. 19 cap. 20 cap. 21 cap. 22 cap. 23 cap. 24 cap. 25 cap. 26 cap. 27 cap. 28 cap. 29 cap. 30 cap. 31 cap. 32 cap. 33 cap. 34 cap. 35 cap. 36 cap. 37 cap. 38 cap. 39 cap. 40 cap. 41 cap. 42 cap. 43 cap. 44 cap. 45 cap. 46 cap. 47 cap. 48 cap. 49 cap. 50 cap. 51 cap. 52 cap. 53</p>
--	---

FIDEIUSSIO.

<p><i>De fideiussione prebenda.</i> cap. 1 <i>Fideiussio ubi prestanda est vigore statuti, an & quando peti de-</i> cap. 2 <i>beat.</i> <i>Sufficit creditori in termino causae ad probationem extinguitis ve-</i> cap. 3 <i>gere statui, licet post terminum approbata fuerit.</i> <i>Si dilatio miserationis gratis concessa est interim fideiussendum</i> cap. 4 <i>est.</i> <i>Debitor debet prestare cautionem in loco iudicij antequam prae-</i> cap. 5 <i>stet creditor non autem in loco denunciandi.</i> <i>Fideiussio de stando iuri semper prestanda est, non obstante ho-</i> cap. 6 <i>mo.</i></p>	<p>cap. 1 cap. 2 cap. 3 cap. 4 cap. 5 cap. 6</p>
---	--

Index Tomi Tertij.

ius de compromittendo.
Fideiussio constituta, an per altitudi sit si stipulantis non interit.
 cap. 7
Promittens fideiuberare in quo tenetur.
 cap. 8
Alter recomendans an & quando tenetur prestare fideiussio-
num.
 cap. 9
Mulier pro filij potest fideiuberare pro dote, & pro donatione pro-
prio marito.
 cap. 10
Mater pro relaxanda filio a carceribus fideiuberare non potest.
 cap. 11
Fideiussio uxoris pro marito cum in matrimonium facta, an & quando
valent.
 cap. 12
De eodem.
 cap. 13
Fideiussio de non offendendo inter patrem & filium contrinque
prestanda est.
 cap. 14
De fideiussione non offendendi.
 cap. 15

FIDEIVSSOR.

Fideiussorium quot sint species.
 cap. 1
Fideiussor idoneus qui dicitur ad effectum, ut notarius non te-
netur.
 cap. 2
Immobilia non possunt tenetur cavere cum fideiussoribus.
 cap. 3
Iudici recipienti fideiussorem non idoneus quomodo remedia consilium
est possit.
 cap. 4
Fideiussiones ad maleficia occultanda, vel committenda non va-
lent.
 cap. 5
Fideiussor de iudicio sibi potest suscipere de fideiussione principa-
lis sui.
 cap. 6
Fideiussor de iudicio sibi an tenetur ad interesse, & ad penam.
 cap. 7
Terna non accusata contra fideiussore de praestando rem non
executi possit.
 cap. 8
Fideiussores de praestando iudicis non tenentur si praestatus an
suos ad carceribus.
 cap. 9
De eodem & quid si ex alia causa captus aut praestatus ausu-
gatus.
 cap. 10
Item qui dedit fideiussorem non potest perire illum liberari, & al-
teram dare.
 cap. 11
Fideiussor de iudicio sibi, & de re praestanda rem quando ex-
cessum.
 cap. 12
Fideiussor pro praestato iudicis principalis, quando dicitur por-
ta si moram.
 cap. 13
Fideiussor quando non possit portare moram in exhibendo prin-
cipalem.
 cap. 14
De eodem, & quid si reus mortuus fuerit post mortem contra-
factam.
 cap. 15
Stipulatio parricidii an committatur auctori suo principali. cap. 16
Fideiussor promittens carcerationem non distiussurum de tali lo-
co teneri ad penam, si distiussore abique licentia in scriptis.
 cap. 17
Tempus adiectum fideiussioni prestanda, quando sit dilatorum,
non autem ex interitum obligatioms.
 cap. 18
Fideiussor de praestando non tenetur ad penam quando reus de
novo bono die inquiritur.
 cap. 19
Fideiussio praestata per iudicem ordinario non expirat, si causa
appellatur ad iudicem superiorem.
 cap. 20
Fideiussor iudicis pro expensis in primo instantia, an & quando
tenetur in secunda instantia.
 cap. 21
Stipulatio iudicium solum non committitur nisi procedat senten-
tia.
 cap. 22
Fideiussor de iudicio solvendo per quas clausulas non nocet na-
turam, & quando tenetur in causa appellatioms.
 cap. 23
Fideiussor de iudicio solvendo tenetur in secunda instantia.
 cap. 24
Fideiussor de solvendo iudicis ante quid tenetur.
 cap. 25
Contra fideiussorem in iudicio iuris recte agitur ab eo qui ad solu-
tionem per decretum iudicis coactus est.
 cap. 26
Si fideiussor est qui pro alio bona sua obligat damnum passim
ter possit perire relaxationem indemnitatis.
 cap. 27
Fideiussor simpliciter & fideiussor indemnitatis quomodo inter
se differant.
 cap. 28
Fideiussor indemnitatis aliquando constituitur sine executione
principalis.
 cap. 29
Fideiussor indemnitatis in bonis principalis debet relaxari.
 cap. 30
Fideiussor quando possit committere pro eo eodem.
 cap. 31
Fideiussor in quibus casibus agat antequam solvat.
 cap. 32
Fideiussor ad liquando equi conditione indubiti.
 cap. 33
Fideiussor pro quibus agat contra principalem.
 cap. 34

Fideiussor antequam solvat instrumentum, & cessare habere
debet.
 cap. 35
De fideiussore solvendo pro principali omnibus exceptionibus prin-
cipali composuitibus.
 cap. 36
Fideiussor non repetitur principali, nisi legitimis exceptionibus op-
osuerit.
 cap. 37
Fideiussor molestatus a creditore quomodo libellum adversus
principalem debitorum obtineat formare.
 cap. 38
Fideiussor repetitur foris non cum eum solvens respicit, nisi idem
partis.
 cap. 39
Fideiussor actu solvitur quando ad liberationem egerit possit.
 cap. 40
Fideiussor qui primo se obligavit solvendo, quando a confidens in-
tribuitur secundo se obligavit ut an portione confidens vo-
leat.
 cap. 41
Fideiussor ob solvitur factam ab alio fideiussore a se indubiti
agit contra principalem.
 cap. 42
Confessio debitoris fideiussori non nocet.
 cap. 43
Alis vultis teneri fideiussori aliquando datur cum debitor sic
non solvendo.
 cap. 44
Fideiussor in quibus casibus ante principalem committatur.
 cap. 45
Promittens pro alio solvere an habeat beneficium ordinis.
 cap. 46
Fideiussor qui se obligavit ut principalis, ubi datur beneficium
excessum.
 cap. 47
Excussio facta ad instantiam unius creditoris praestat alteri con-
tra fideiussorem.
 cap. 48
Responsio & fideiussor an censetur or. non discussio principalis,
& quid si exceptio non an opus fuerit.
 cap. 49
Si principalis datus abest fideiussor datus abest terminus ad li-
tem exhibenda a ius sine discussio condonatur.
 cap. 50
Fideiussor patris datus promittens an habeat beneficium an con-
mittatur ultra quem facere possit.
 cap. 51
Fideiussor tunc principaliter debet vitari in iudicio, aliter con-
tra eum equi non debet.
 cap. 52
Fideiussore minorum obligati principaliter, & infidelium, an
gendant privilegia fideiussorum.
 cap. 53
Inter fideiussores eorum ex intervallo habet locum beneficium in-
demnitatis.
 cap. 54
Fideiussor potest cavilari ad tempus, ut amplius non tenetur.
 cap. 55
Fideiussor faciet alio quando conveniri possit intra sex menses
si non fuerit.
 cap. 56
Fideiussor ex doli non est obligatus pro tertia recomdito-
ne.
 cap. 57
De eodem, & quando contrarium est verum.
 cap. 58
Fideiussore promissor pecunia publica teneri etiam si ipse iussor
primus de eadem pecunia remanens obligatus.
 cap. 59
Fideiussor non potest perire beneficium iussoris, nisi sit infeli-
dam pro tertia summa obligatus.
 cap. 60
Fideiussor quando tenetur si est obligatus plus, quam principa-
lis.
 cap. 61
Fideiussore an sit liberatus per prerogationem termini factam
debetur.
 cap. 62
De eodem.
 cap. 63
Fideiussor depositi tenetur etiam si post certum tempus datur li-
centia uti etiam pecunia.
 cap. 64
Fideiussore liberatur per delegationem intervenientem stipulanti
non debitoris.
 cap. 65
Quando alius fideiussor loco defuncti subrogandus sit.
 cap. 66
Fideiussor pro pecunia sequitur liberatur a fideiussore debitorum
deposito.
 cap. 67
Fideiussor liberatur per non actionem.
 cap. 68
Fideiussor eandem non appellatur an recuperet.
 cap. 69
Verbe fideiussor non extenditur.
 cap. 70
Fideiussor non tenetur reposito contractu ex dispositione iuris
communis.
 cap. 71
Quando principalis obligat in esse nulla fideiussoris excessum certum
cap. 72
Fideiussor mortuus principalis quando tenetur solvendo.
 cap. 73
Fideiussor pro restitutione damnorum tenetur etiam ad fructus.
 cap. 74
Fideiussor pro bona administratione officii non tenetur, si debi-
tor non est liquidatus non vicia principalis.
 cap. 75
Mulier fideiussor pro pance parit etiam. Felicitas.
 cap. 76
Fideiussor super gratiam cum eximio non tenetur illa nona.
 cap. 77
Alii et reus parit esse fideiussor pro altero.
 cap. 78
Condemnatus in iudicium an possit fideiussoribus relaxari.
 cap. 79
Fideiussor tenetur eorum iudice appellatioms gratiam in cap. 80
Fideiussor clerici est de foro laicorum, non tamen pariter de ex-
 cap. 81
 11

Index Tomi Tertij.

essu principalis in se defendendo. cap. 8
Litem fidei fori claris non gaudet privilegio fori. cap. 86
Fidetur pro promissa sub pota. & non prestantur condumatur
solum ad interessen non autem ad panam. cap. 87

HYPOTECA.

Hypoteca probatur per testes de veritate, & falso. cap. 1
Creditor probatur hypotheca per testes non tenetur stare con-
tra de minoris partis aliorum creditorum. cap. 1
De marito qui in Lusitania hypothecam constituit sine uxoris con-
sentu. cap. 3
Recognitio scripturae primata post mortem debitoris facta parum
prodest quo ad hypothecam. cap. 4
Sub hypotheca generali continetur possessio civilis. cap. 6
Emphyteuticaria non comprehenditur sub hypotheca. cap. 7
Hypoteca comprehendenda necesse venales, & gregem vitium. cap. 8
De eodem. cap. 9
Super pecuniis ex rebus sequestratis peruenit exercere hypo-
thecam. cap. 10
Bona heredis non continentur sub hypotheca per defunctum facta.
cap. 11
Mobilia quando per consuetudinem Fræcia non dicuntur submis-
sa hypotheca. cap. 12
Bona fratrum post patris mortem quando sine hypotheca per
administrationem alterius fratris. cap. 13
Bona heredis expressit a testatore obligari possunt. & quando ipse
par hypotheca. cap. 14
Bona hereditum non sunt obligata, si heredes tantum suos obliga-
re voluit. cap. 15
Hypoteca an inducatur in bona hereditum per clausulam capiendi
de bonis liberum. cap. 16
Hypoteca non impeditur periculum de non alienando. cap. 17
Hypoteca super re communis contracta post dissolutionem non tol-
litur. cap. 18
Hypoteca an constitui possit super officio Romæ. cap. 19
Hypoteca generalis non comprehendit probatam per testatorem
sub primatiis panam. cap. 20
Hypoteca in bonis testatorum an detur pro anno legata. cap. 21
Hypoteca pro sorte principalis expressa per artus hypotheca deus
posterioritatem quam ad usus, & interessen. cap. 22
Mulier in fudalibus non habet tacitam hypothecam pro dote.
cap. 23
Hypoteca tacita, que pro dote competit ad sponsos non pertinet.
cap. 24
Parigi inuelli in domum conditorem sunt tacite hypothecati pro
penfione. cap. 25
Bona minoris condendentium sine tacite hypothecata pro penfione
domus. cap. 26
Super bonis inuellitacite hypothecatis, an & quando creditores
antioras preferantur. cap. 27
Hypoteca conuicta propter confirmationem rei non habet locum
nisi in ipsa re. cap. 28
Bona fori non sunt tacite hypothecata pro furto. cap. 29
Hypoteca tacita pro administratione cuius pupillorum prefer-
tur tacite posteriori pro administratione bonorum Regna.
cap. 30
Hypoteca generalis quando possit exerceri non obstat speciali
ad illa. cap. 31
Exceptio dissolutionis hypothecæ specialis quando opponenda & re-
cessit sine. cap. 32
Specialis hypotheca quando prius excoitenda sit. cap. 33
Hypoteca an contracta sit super fructibus fructu. cap. 34
De sortio possessore conuicta hypothecaria a pupillis, quibus expres-
sit bona rectoris obligata sunt. cap. 35
Hypoteca secundum creditores an extinguitur pro reia solutionem
datatione facta primo. cap. 36
Mulier remittens hypothecam super certis bonis maritis quom-
modo succerret, & an eadem obstat exceptio cadendum ar-
thoium. cap. 37
Cessionis remissionis, & renunciationis Hypoteca effectus qui sit
respectu mulierum. cap. 38
Si creditor possidet rem æquivalentem debito, an ceteris ab
hypoteca liberentur. cap. 39
Hypoteca remissionem domum pro dotibus, si consentit illius alienatio-
ni veteris obnoxia non possit. cap. 40
Hypoteca per assignationem extrinsecam non reuocatur propter cui-
dem. cap. 41
Res obligata, que sine exitu obligacionem, an reuocatur in ea,
si perueniat ad debitorum. cap. 42

INSINVATIO.

Qua privilegia in Camera Imperiali insinuatur. cap. 1
Donatio facta per extraneum debet insinuari, vigore statuti.
cap. 2
Donatio ante insinuationem reuocari potest. cap. 4
Insinuatio non requiritur in donationibus ad sanam memoriam
non factis. cap. 5
Insinuatio requiritur in remissione debiti facta pluribus quo
actu. cap. 6
Insinuatio in quibus donationibus non requiritur. cap. 7
Insinuationis defectum, an, & quando inueniuntur suppletur.
cap. 8
Insinuatio in donatione rerum emmentariorum non est necessaria.
cap. 9
Insinuatio potest cum instrumento renunciari. cap. 10
Insinuatio debet fieri coram iudice competente. cap. 11
Insinuatio ex lapsu triginta annorum presumitur. cap. 12
Insinuatio donationis bonorum in diversis locis sistorum qua
conferuntur. cap. 13
Insinuatio vigore statuti non est necessaria in cessione iurium, &
aliorum iurata cum decreto Antiquorum. cap. 14

INSTRUMENTVM.

Statutum super instrumentis rogandis quando sit favorabile.
cap. 1
Statutum detrahens fidem instrumenti habet locum in instru-
mento iurato. cap. 2
Instrumentum aliquando potest reformari ex protobello notary
mortui. cap. 3
De consuetudine dante fidem instrumentis sine testibus, & sine
dic. cap. 4
Statutum quod instrumenta non sigilantur de nocte, habet locum
in expressis et expressis. cap. 5
Instrumenta celebrata secundum consuetudinem loci contractus
ubi que seruantur. cap. 6
Statutum annullans contractum sine instrumentum non habet locum
quo ad exceptionem, & retentionem. cap. 8
Instrumenta quando non sunt in forma probantis ita ut fidem non
fiant. cap. 10
Instrumenta ex Archibus extralla quando fidem sciunt.
cap. 11
Instrumentum ex Archibus pro notarium non rogatum extra-
llum si cum non facit. cap. 12
Exemplum exempli non probat. cap. 13
Instrumenta extralla non citata parte, & ab aliis exemplo fidem
non faciunt. cap. 14
Instrumentum ex Archibus monasterij extrallum quando non
probat. cap. 15
Instrumentum ex quibus indicetur non esse authenticum.
cap. 16
Instrumenta non deficiunt adhibetur fides in concursu defuncti.
cap. 17
Instrumenta debent habere locum loci. cap. 18
In instrumentorum productione requiritur citatio partis & quod
sint recogita. cap. 19
Instrumentum substitutum procuratoris quando non valet.
cap. 21
Instrumentum carens subscriptione, & rogatu non est in forma
probatum. cap. 22
Instrumentum per verum produllum si aut per produllum per aliorum
est ad usum. cap. 23
Instrumentum antiquum enunciatis mandatum illud probat.
cap. 24
Instrumentum antiquissimum quomodo probat. cap. 25
Instrumentum quando standum sit testibus consensum contra adven-
tibus. cap. 26
Locus loci debet poni in instrumento. cap. 27
De eodem. cap. 28
Instrumenta extralla citata parte in vim compulsiua fidem fa-
ciunt. cap. 29
Instrumenta per alium extralla in vim compulsiua, an & quomodo
fidem faciant. cap. 30
Instrumentum sine requisitis non probat etiam si in situ notari
reparatur. cap. 31
In antiquis plura instrumenta esse debent, & qua alia conuen-
re debent ad probandum de se eodem. cap. 32
Instrumentum quando ex cancellatione, vel additione non reu-
datur suspensum. cap. 38

Index Tomi Tertij.

Instrumentum habens error sollempnitatis est validum, etiam si non fuerit in protocollo. cap. 19
Instrumentum quando sint antiqua, & in forma probante obligentur. cap. 20
Recoognitionis. cap. 21
Instr. menta in indicio, quando produci debent. cap. 21
Instr. nomen in testibus contradicentibus standum sit. cap. 22
An & quando standum sit instrumento per testes reprobat. cap. 23
Instrumentum non antiquum nec recognitio standum non est, neque annotationi notarij de eisdem ad idem non peruenit. cap. 24
Instrumentum, an & quando, & quando recognoscendum. cap. 25
Instrumenti narratio non probat mandatum. cap. 26
Nota notarij non valet per alteram partem scripta. cap. 27
Instrumentum cancelli non quid probet. cap. 28
Instrumentum grossatum de protocollo alienis, quomodo fidem faciat. cap. 29
Successor in officio potest extrahere instrumenta praedecessoris. cap. 30
Dicitur sit in instrumentorum ex protocollo indicatur. cap. 31
Instrumenta notariarum, ubi in pergamento scripta esse debeant. cap. 32
De eodem. cap. 33
Dies an & quando sit de sollempnitatis instrumenti. cap. 34
Locus est de substantia instrumenti. cap. 35
De eodem. cap. 36
Testis instrumenti non potest cogi ad se subscribendum. cap. 37
Instrumentum propter quos defectus nullum non potest. cap. 38
Analisis instrumenti probatur per instrumentum. cap. 39
De redem. & quando fallit. cap. 40
In instrumentum notarij mortui, an per alium subrogatum extendi possit. cap. 41
Instrumentum propter demeritum, vel rebellionem notarij per alium reassumi potest. cap. 42
Ex imbreccatura notarij carens signo, & subscriptione quando instrumentum possit fieri publicum. cap. 43
Extensio instrumenti supra usum formam, protocollo debet reformari. cap. 44
Instrumentum an mandati in broli modo casum an potest extendi ad manuali. cap. 45
Instrumentum quando reassumi possit per alteram notarium aliter regato mortuo. cap. 46
Propter rebellionem notarij inde potest mandare instrumentum ad alio reassumi. cap. 47
Instrumentum a notario tantum subscriptionem faciat fidem, & quando loquendum est, ut excoptione fieri possit. cap. 48
Instrumentum non sollemne quando datur fidei per observationem subsequntam. cap. 49
Instrumentum non venditum non expressa quantitate pretij non probatur. cap. 50
Instrumentum generis a quale sit. cap. 51
Instrumentum an quando recognoscitur non debet. cap. 52
In instrumentis antiquissimis non requiritur recognitio. cap. 53
De eodem. cap. 54
Quando instrumentum inter regios notarij reperiri sine clausula ad idem in publicum formam redigi possit. cap. 55
Notaria citata nihil opponens contra instrumentum produlium an aliquo modo recipi possit. cap. 56
Qui vult impugnet instrumentum probare debet. cap. 57
Instrumentum pro talis partem an licet reprobare. cap. 58
Impugnans instrumentum ille amplius iurare non potest. cap. 59
Instrumentum falsum de nullo an valet, si scribitur falsum de die. cap. 60
Instrumentum, & attestatio legalitatis notarij ex quibus falsum dicatur. cap. 61
Instrumentum ex quibus praesumatur falsum, & nullum. cap. 62
Instrumentum est exequendum quomodo negatur pretium numeratum esse dicitur, quod a testibus negatur. cap. 63
Instrumentum quod plus continet, vel diversam a protocollo esse falsum. cap. 64
Instrumentum an dicatur falsum testibus afferentibus si non interfuisse in illa. cap. 65
Instrumentum quando non reddatur suspensum de falso ex depositione unius in testibus. cap. 66
Instrumentum an possit liquidari contra factum, ut procedatur ad carcerationem. cap. 67
Filius non accusat instrumentum criminaliter contra patrem. cap. 68
In instrumentum capitulum nuptialium quando possit liquidari vigore ritus a genero contra factum. cap. 69
Promissio tacita resultans in instrumentum non habet excoptionem. cap. 70

item paratam. cap. 71
Instrumenti requisitione pendente inseritur pro consensu excoptionis. cap. 72
Instrumenti requisitione impeditur per exceptionem sua impetitionem. cap. 73
Instrumentum ad 20. per centum non potest rescindi temporaria debitoris ex capite falsa assertionis. cap. 74
Instrumentum census quod nunquam habuit effectum post 42. annos non est excoptionem, & ex quoque praesumatur falsum. cap. 75
Instrumentum, an & quando habeant excoptionem paratam. cap. 76
Copia instrumenti indicialiter produlit, nisi fidem facit, & an originalis sit resistendum. cap. 77
Instrumentum publicum an possit fieri de illis factis in iudicio. cap. 78
Instrumentum quomodo probet respectu extraneorum. cap. 79

INTERESSE.

Interesse quando non debeat, neque paria communiatio. cap. 1
Interesse & damna quomodo probantur per testes, & per iuramentum. cap. 2
Filius vel heredes aduocati occisi an possint agere ad damna, & interesse. cap. 3
Interesse cambij, & recambij propter momentum premium quando incrementis debeat. cap. 4
Interesse debitoris in illa causa probari. cap. 5
Interesse lucri cessantis, ut debeat qua probanda sint. cap. 6
Cambia, & recambia ut mercatoris debeat non quot sint necessaria. cap. 7
Mandatarius debet verisimilem solutionem interesse, ut illud recipere possit. cap. 8
De eodem, & quid sit mandatum a iurati datum arbitrium boni viri liberum. cap. 9
Interesse an possit probari ex pacto per simplem dictum creditoris. cap. 10
Interesse ad arbitrium creditoris praesumitur, an & quale debeat. cap. 11
Interesse aliquando non debeat ob impedimentum illatum. cap. 12
Interesse debet non pendente iudicio substatuim bonorum. cap. 13
Interesse pecuniae indubiti soluta restitui debet. cap. 14
Excoptione pecuniae alienae, & non remittitur in acta ordinem tenetur ad interesse. cap. 15
Interesse lucri cessantis debet omnibus communi, & propter quas rationes. cap. 16
Interesse pro re vendita, & tradita ad quam rationem debeat. cap. 17
Interesse quanti plurimi frumenti in tempore promissio non coequatur debeat. cap. 18
Interesse explicitum in sententia, a qua die praesari debeat. cap. 19
Interesse debetur per comparationem per fructibus perceptis ex re vendita, dum pendet illas alio modo. cap. 20
Interesse dicitur per consuetudinem taxatum soluendum est etiam si manus passu fuerit mulier. cap. 21
Ysuru, vel interesse dotis an debeatur propter moram non restandum passu annum. cap. 22
Interesse dotis quando, & cui debeat. cap. 23
Interesse dotis in quibus casibus peti potest. cap. 24
Fructus pro interesse danti percepti non impediuntur in forem, si dicitur ad soluendum data non sit. cap. 25
Interesse dotis non soluta potest deduci in passum, & quid si dicitur ad sit. cap. 26
Interesse dotis non petitur post biennium nequaquam censetur remissum. cap. 27
Interesse pretij non saluti, & lucri cessantis quando simul ademptum potest debeat. cap. 28
Interesse propter moram solutionis in termino quando non debeat. cap. 29
Interesse sine fructus petiti in libello, sed omisso in sententia, quod transmissi in rem indicatam ulterius non debeat. cap. 30
De eodem. cap. 31
De redem. cap. 32

Index Tomi Tertij.

*Valor quenti plurimū an debeatur ab solam malam fidem ab quo
interpellatione. cap. 33*
Interesse aliorum interesse non debetur. cap. 34
Ad interesse cambiorum quando quis tenetur. cap. 35
Interesse extinctivum a quo tempore debeatur. cap. 36
De eodem. cap. 37
*Interesse ex quatuordecim mora solui debet, & quando illa contra-
hantur. cap. 38*
*Taxatio interesse pro tempore factura societatis finita non valet.
cap. 39*
*Damni emergentis & lucri cessantis ratio respectu interesse quo-
modo habenda sit. cap. 40*
Ratio lucri cessantis quando habeatur in salute negotiorum. cap. 41
Damnum emergens & lucrum cessans quomodo probandum sit. cap. 42
*Interesse lucri cessantis communitati, & minoribus semper de-
betur in minoribus actum aliquando. cap. 43*
*Interesse lucri cessantis & damni emergentis in salute negotiorum
quando debetur. cap. 44*
Interesse patell taxari ab initio habito respectu ad fructum. cap. 45
*Interesse patell taxari ab initio habito respectu ad meramentum ad
fructum. cap. 46*
Condellor quali interesse damni emergentis debeatur. cap. 47
Interesse damni dati in fructu quomodo estimari debeat. cap. 48
Interesse quando certat ut remissum. cap. 49
*Interesse propter professionem patell taxationem sortis perit
patell. cap. 50*
Mora committitur in non liquidi culpa debitoris. cap. 51
*Interesse lucri cessantis de parca, quo minoris nepri credito-
ri in legitima legata interum dari non potest. cap. 52*

Res estimanda cum suis qualitatibus. cap. 9
De eodem. cap. 10
*Deceptio quomodo probetur tam respectu venditoris quam ven-
ditoris. cap. 11*
Litio enormis qualis sit remittitur ad arbitrium Iudicis. cap. 12
*Litio inordinatissima quomodo non probetur ad effectum rescindendi
locacionem. cap. 13*
Litio an sit enormissima arbitrio Iudicis remissum est. cap. 14
*Quomodo Res eligat rem restituere, & an teneatur ad fructum.
cap. 15*

LOCATIO. CONDUCTIO.

*Constitutio annullans locacionem intelligitur etiam de vitibus
occulsis. cap. 1*
Saturum de locacionibus non habet locum in hereditate. cap. 2
*Concessio loci in manu perfectiora, an sit venditio, vel locatio.
cap. 3*
*In locacionibus fructuum temporalium an propter lesionem lo-
cum habeat remissionem rescissionum. cap. 4*
*Ex receptione pecunie pro officio, inducitur tacita locatio.
cap. 5*
Pupillus an teneatur stare talena a tutore deputato. cap. 6
*Fiduciaris sublatandi domum non comprehendit appetitam.
cap. 7*
Locatio potest fieri venditori eiusdem rei. cap. 8
*Locatio bonorum Ecclesiarum non valet si non constat de vitibus oc-
culsis. cap. 9*
Res occulsa potest locari ad vitam. cap. 10
*Locatio decemorum ad vitam facta a palato locante renouari
non potest. cap. 11*
*Locatio ad longum tempus confirmata a Papa, si nuncius Eccle-
siae fallat non est successores non obligat. cap. 12*
*Locatio reddituum Ecclesiae a vitam etiam in an fieri possit.
cap. 13*
Locatio domus parochialis ad vitam fallam valet. cap. 14
Locatio quando dicitur fieri in fraudem legis. cap. 15
Emphyteusit pro quanta temporis locari potest. cap. 16
*Locatio ad longum tempus an censetur prohibita per prohibiti-
onem attentionis. cap. 17*
*Pena privationis imposita Emphyteuta non habet locum in con-
ductore ad longum tempus. cap. 18*
De eodem. cap. 19
*Locatio Episcopatus quando fit Simoniacae, & nulla in totum.
cap. 20*
*Locatio facta sine expressione mercedis intelligitur de solita.
cap. 21*
Pensis domus estimanda est quanti aliter locasset. cap. 22
*Condellari quando augendum sit pretium rei iuxta ratam au-
tationis munita. cap. 23*
Pensis an, & quando augenda sit. cap. 24
Condellor lucrum solvere non potest moram. cap. 25
*Bona aliena in domo conservata quando sint obligata a preteritis
domini. cap. 26*
*Reconduntur quibus probetur, ad effectum designandi bona.
cap. 27*
De Reconduntur tacita ex pluribus causis iudicata. cap. 28
*Relicatio ad verbum non condellorem probata est per scriptu-
ram. cap. 29*
*Reconduntur tacita ex quo tempore iudicata dicitur, & an praeter
dicitur via executiva. cap. 31*
Praeterea Releocatum non potest agi via executiva. cap. 32
*Renovatio locacionum quando facta tenetur. An sit in com-
pensatione fructuum, & quid si permittitur vacuam rem restituere.
cap. 33*
*Renovatio locacionis facienda est hereditas ultimi possessoris.
cap. 34*
Contrarius locacionis ex quibus inducitur. cap. 36
Fructus an probentur ex locacionibus factis. cap. 37
*Locatio precodij quando datur facta cum pacto ad tunc sal-
vum, & quando non sit contrarius usus hereditatis. cap. 38*
*Condellor armatus quando dicitur debet species, vel generis.
cap. 39*
Si locatio facta est duobus, quis ex eis preferendus sit. cap. 40
*Remissionis, si siquis condellionem non datur contra singularem
successorem. cap. 41*
*Quid requiratur ut remedium, si quis condellionem locum ha-
beat. cap. 42*
De eodem, & quomodo probatur fuerit locatio. cap. 43
Condellor denegado restitutionem rei locata dicitur, solvere. cap. 44
*Condellor non potest rem restituere ratione lucris hypothecae, & eorum
legati. cap. 45*
*Hereditas condelloris non possunt restituere qualiamvis damnum
locata locaturum. cap. 46*

LAudemium.

*Laudemium quare debeatur, & an competat a hypothecata a pro-
rio. cap. 1*
*Ob laudemium non solvuntur, ubi nulla est consuetudo debetur.
cap. 2*
Si laudemium fiat fructu communi parva loca est. cap. 3
*Laudemium non debetur ex pacto resolutionis contrarium.
cap. 4*
Laudemium debetur priori dominorum consentienti. cap. 5
*Laudemium an solui debeat, per hereditatem extraneum institutum
in emphyteusit ecclesiae. cap. 6*
*Retractus non cogit emptorem ad irrandam super vera solutio-
ne laudemij. cap. 7*
Ex permutacione quando debetur laudemium. cap. 8
*Laudemium nunquam debetur, si retractus datus sit vigore patris
praedicti. cap. 9*
*Nique ob tractatum de vendendo, neque ob pigram laudemium
debetur, ubi dicitur non vari debetur. cap. 10*
Ex donatione non debetur laudemium. cap. 11
*Laudemium an debetur ex addicione, vel reali subhallatio-
ne. cap. 12*
Ex alienacione necessaria nullum laudemium debetur. cap. 13
*Laudemium ex adonacione pro decretum Iudicis debetur.
cap. 14*
Laudemium non computatur in pretio. cap. 15
Laudemium ex studiis non libet debetur. cap. 16
Laudemium quando debetur pro emptione in dotem datur. cap. 17
*Laudemium dicitur a prioribus imperiibus ab ultimo fructu de-
bet. cap. 18*
*Laudemium non debetur facta prerogationis et dimissionis pigrae.
cap. 19*
Laudemium an ex qua donatione debetur. cap. 21
Laudemium, ubi debetur, de domino conflictat debet. cap. 24
Fructus non vari quando tenentur solvere laudemium. cap. 25
*Laudemium debetur pendente reconduntione vigore patris.
cap. 26*
*Laudemium debetur ex alienacione necessaria, quo fit ex prece-
pto Iudicis. cap. 27*

L AES I O.

Ecclesia quando dicitur laesa. cap. 1
Litio Ecclesiae quando probanda. cap. 2
De laesa non manet probanda. cap. 3
De eodem. cap. 4
Litio debet probari de tempore contractus. cap. 5
Valor rei quomodo probetur. cap. 6
cap. 7

Index Tomi Tertij.

Statutum de inchoando finit' locacionis, est simile remedio. si-
quid condonatio. cap. 47
Locatio perfecta non rescinditur per penuriam. cap. 48
Locatarius extrahitur quando non rescinditur etiam propter mor-
tum mariti mulieris illatum. cap. 49

LOCATOR, CONDUCTOR.

Locator an dicatur fructuum percipere. cap. 1
Expresse, quomodo locator operari non debet, ut ad ducatur a met-
ricis conditio, si per eum non factis quo natus opus prallatur. cap. 2
Locator debet probare potestatem fuisse prestitam. cap. 3
Locator non tenetur dare finem praeter se firmam. cap. 4
Locator quando pro usu proprio possit a locacione discedere. cap. 5
Conditio finis ad quid teneatur. cap. 6
Conditio intendendi ad quid teneatur. cap. 7
Conditio non tenetur iterum firmari agrum segete corrupta
in finibus. cap. 8
Conditio non tenetur ad solvendum equi mortui in seimare ex
infirmis. cap. 9
Conditio non tenetur de morte equi, sed equi datus a locatore. cap. 10
Conditio equi non tenetur si de consensu famuli ultra finem
destinatum illo usui sit. cap. 11
Conditio equi de quibus tenetur, & quam diligentiam adhibere
debet. cap. 12
Conditio non excusetur si post mortem incusum fructus a
mulieribus capii fuerit. cap. 13
Conditio quando impeditur equi ad damna, & interesse. cap. 14
Conditio si damnum passus non est, recuperationem habere non
debet. cap. 15
Inquilinus quomodo Rem gntinuatim facienda sit, ut secundo rei
pessit. cap. 17
Conditio inquilinorum tenetur officii peno pro locatore. cap. 18
ante condonatio. cap. 19
Calamitas quando vitae perit remedia possessoria. cap. 19
Conditio ex non reuilo extrinseca potest si tueri contra locato-
rem. cap. 20
Conditio impeditur ab alio pro certo tempore non potest pro cau-
sa sequens remittitur. cap. 21
Conditio ex arborum incisione, an ex perilla possit. cap. 22
Pallium quomodo conditio non possit nullius recitari officii sub
conditio non potest expelli possit. cap. 24
Conditio verus non debet praferri contra nonum finis tempo-
re, & quando fallit. cap. 25
De eodem. cap. 26
Conditio antiquus non potest in fine anni fructus colligere in-
prauiditiam non conditoris. cap. 27
Conditio quando non possit expelli ab emptore rei locata. cap. 28

M V T V V M.

Exceptio Domini in morte sit in locis. cap. 1
Munus saltem esse probari debet. cap. 2

N O T A T I O.

Natus ante conceptionem inducitur esse intelligitur. cap. 1
Natus opo conceptionis quando inducitur esse intelligitur, si idem vel
certus pro no ad tempus promittat. cap. 2
Per frustrationem lorum ex primo contractu, nonius fieri non
debet. cap. 3
Primo conventio testator non at per secundum quatenus impo-
nunt. cap. 4
Natus ex quibus inditur non censetur. cap. 6
Natus locutione prima Simonica censetur falsa per secun-
dam validam. cap. 7
Natus non inducitur ex contractu incompatibilis, si ante pro-
prietate reservationis lorum. cap. 8
Natus non inducitur per compromissum, & laudum. cap. 9
Natus ex quibus censetur inducitur. cap. 10

N V P T I A E.

Matrimonium ex quibus verbis indicatur. cap. 1
Matrimonium in articulo mortis ad quem effectum contrahi po-
tessit. cap. 2
Clerici in minoribus contrahunt nuptias. cap. 3
Matrimonium perhibetur confessa non copula. cap. 6
Matrimonium an, & quando per alium bona fide contraham.
cap. 7
Per confessionem aulii praesumitur matrimonium esse contra-
ctum. cap. 8
Confessio coniugum quando probet matrimonium. cap. 10
Matrimonium probatur per confessionem partium. cap. 11
Matrimonium ad effectum dandi alimentis filij, ex quibus dica-

tur probatum. cap. 12
Matrimonium per quas testis probatur. cap. 13
De eodem. cap. 14
Matrimonium per quas testium depositiones probatum dicitur. cap. 15
cap. 15
Matrimonium de certo tempore quando non probari dicitur. cap. 16
Repetitio, & trallatus quando non probent matrimonium. cap. 17
Matrimonium quomodo probatur per librum parochi. cap. 18
Matrimonium fuisse contrarium ex uno teste, & administrato. cap. 19
Testes in causa matrimoniali quibus esse debent. cap. 20
Matrimonium probatur per ipsius eodum non plures receptiones. cap. 21
simul cum administrato. cap. 22
Matrimonium ad effectum legitimis probatur ex saluor' te-
stium ipsius. cap. 23
Matrimonium clandestinum ex quibus dicitur sufficenter pro-
batum. cap. 24
Matrimonium quando probatur per unum testem eam fama. cap. 25
Quando agitur ad doteu matrimonium probandum est. cap. 26
Matrimonium coram quo iudicari probandum est. cap. 27
Matrimonium an, & quando probatur ex instrumentis ad di-
ca. cap. 27
Edicte super clandestinis dispensationes in quo loca praepo-
nunt. cap. 28
Matrimonium inter habitantes in tinitate coram parochis rursus
non sustinetur. cap. 29
Praesens Parochi proprii non potest in matrimonio adimpleri per
aquillem. cap. 30
Licentia generalis Parochi sufficit pro validitate matrimonij. cap. 31
Matrimonium contrarium in Parochia an an sit nullum. cap. 32
Matrimonium confirmatum per episcopum ex quibus probatur. cap. 33
Matrimonium quomodo probatur per unum testem eam fama. cap. 34
Matrimonium putatum ab alio ab initio communicatione bonorum.
De quibus contrahentium interest nuptias. cap. 35
Pura secunda inbubetum habent locum, etiam si secunda sit
nuptialis. cap. 37
Vrator foras impeditur, qui non excusatur a mala fide. cap. 38
Mulier quando non dicitur improbabili loru erroris resolu-
pendentis ad casum non gram legitimum. cap. 39
Contractus matrimonium cum nonnulli professi ex quibus nup-
tias excusari possit. cap. 40
Scientia impedimenti matrimonium non purgat ut aliqui tempore. cap. 41
Matrimonium inter raptores, & raptum subsequuntur a qua po-
na liberat. cap. 42
Matrimonium dicitur pro novum quando faciat contractum. cap. 43
fictus dicitur. cap. 44
Matrimonium inter robites, & magisteri dicitur non tenetur
contrarium secundum consuetudinem generalium Regni. cap. 46
Si quibus in muliere fieri non debet, quando aliter ex morte in-
tentionibus est in possessione. cap. 47
Pallium quod vix tenetur fieri verum est validum. cap. 47
Pallium impeditur matrimonium, tunc lorum non valet. cap. 48
Pallium in matrimonio, quod primus genus succedat nullo mo-
do valet. cap. 49
Matrimonium metu contrahit, si autem sit ut alterum libe-
rum valet. cap. 50
Matrimonium metu contrahit, si nullum datus autem contra-
ctum valet. cap. 51
Matrimonium quale sit clandestinum de iure communi. cap. 52
Ad matrimonium dirimendum propter impedimentum, quo
probationes sufficunt. cap. 53
Matrimonium primum ad effectum dissolvens secundum
quibus non probatur. cap. 54
Matrimonium clandestinum ex quibus probatum non censetur. cap. 55
Quando per mortem prima ex oris, vir tenetur adhibere secu-
da generari primum matrimonium. cap. 57
Matrimonium non dissolvitur saltem contra prohibendum iu-
peritis. cap. 58
Testes noni exceptione maiores an ad probandum matrimonium
clandestinum necessarii. cap. 59
Probatio qua sit sufficiens ad dissolvendum matrimonium. cap. 60
Matrimonium sub condicione contracte unum alterum contrari-
possit. cap. 61
Totus separatur propter sententiam viri. cap. 62

Index Tomi Tertij.

De casti separationis veri.	cap. 63
De eodem.	cap. 64
Quando maritus propter sententiam tenetur proflare securitatem uxoris cum fiducia uxoris.	cap. 65
Maritus inquit an propter frigiditatem, vel masculinitatem.	cap. 66
Maritimum propter quod uxoris impotentiam separatur.	cap. 67
Uxor ex quibus bonis tollatur matrimonio profertur acquirit.	cap. 68
Quando sit donda licentia secundarum nuptiarum.	cap. 69
Uxor transiens ad secunda vota non fidet pro dote.	cap. 70
De pignis secundarum nuptiarum.	cap. 71
De eodem. Et bona quibus appetentur.	cap. 72
Filius secundus nuptias transire non dicitur, si bona deualata profertur a uxore non dicitur.	cap. 73
Pater secundo nubentium, locum habet, etiam si nuptia sua nulla.	cap. 74
Pater secundo nubentium habet locum etiam in partem.	cap. 75
Uiana committitur stuprum infra annum lectus, quibus bonis priuatur.	cap. 76
Quando maritus, et uxor sunt socii, de quibus tractatur, si uere debet maritus.	cap. 77
De uxor qui uiginti uxores habuerat, et de uxore qua uiginti datus maritus.	cap. 78
Mater secundo nubens quando perdat facultatem substituendi exemplariter.	cap. 79
Mater a filio instituta pro secundas nuptias non perdat proprietatem.	cap. 80
Filius patris matrimonio quando dicitur consentire secundis nuptiis, et si minor sit restitui non possit.	cap. 81
Papulus sub tutore non potest consentire matri secundo nubenti.	cap. 82
Quando mater secundo nubens perdat intestam, et successorem filiorum.	cap. 83
Pater secundo nubens, quando perdat educationem filii infantis.	cap. 84

O B L I G A T I O.

Dignitas de non recipiendis obligationibus filiorum familiae, non obligat notarios extraneos.	cap. 1
Strenuus, quod uxor tenetur pro marito uxor.	cap. 2
Obligatio uxoris pro marito etiam iurata uxor statui non habet executionem.	cap. 3
Strenuus quod frater tenetur pro fratre non obligat pupillum.	cap. 4
Obligatio ratificata post exequutionem demandari.	cap. 5
Scriptura privata de consensu partium potest habere vim obligationis generalis.	cap. 6
Obligatio sub pena obligati, vel carceris, est valida.	cap. 7
An, et quando uxor possit se obligare cum marito in eodem instrumento.	cap. 8
Uxor quando pro marito, et contra maritum pro uxore obligatur.	cap. 9
Homo non potest se obligare ad amputationem membri.	cap. 10
Obligatio penis alia in diebus festis nulla habet executionem.	cap. 11
Obligatio aegri facta medico est valida.	cap. 12
Filius non obligatur, si profertur, si solutio datus sit patri.	cap. 13
Obligations quando intelliguntur pro reo.	cap. 14
Quomodo quantitas sit in obligationibus, et solutio, et bene pro canone apponitur.	cap. 15
Obligatio personalis confertur tantum ex conditione annorum reddituum supra fructu feudali.	cap. 17
Meres uenales can. et quando continentur in obligationibus honorarium.	cap. 18
Institutor quis sit, et qua requiratur, ut obliget preparantes.	cap. 19
Obligatus si de bona administratione pro alio tenetur principaliter.	cap. 20
Obligatio generalis non dicitur ualere, si mandatum executionis iam concessum fuerit, et non fuit.	cap. 21
Ex obligatione proceditur ex interpretatione iuris, an, et quando procedat uel sit uoluntaria.	cap. 22
Obligatio soluitur, pro sententiam exhibita per alias contentiones renouari non dicitur.	cap. 23
Obligatio post soluitur in totum, et quando non est.	cap. 24
Obligatio de soluitur in singulis terminis, si alter non sit obligatus, quando etiam sic dicitur.	cap. 25
Ab solutio de iuramento non tollit executionem obligationis.	cap. 26

Contra obligationem opponi potest facta depositio.	cap. 27
Obligatio ualere potest per sententiam, et exco. non debet.	cap. 28
De eodem. Et quod exequio obligatus non datur ad sanctorum heredis non dicitur.	cap. 29
Obligatus Centralis exco. ex quibus impeditur non possit.	cap. 30
Obligatus exco. non impeditur propter eorum similitudinem.	cap. 31
Obligatio Centralis exco. quibus modis impeditur.	cap. 32
Obligatio carcerari ad sanctorum creditis, et fidem fieri accessit quando non ualeat.	cap. 34
Decretum, et quando carcerari dicitur in iure.	cap. 35

P A C T V M.

Contractus quando profertur de iure, propter dolum presumptum iuramenti.	cap. 1
Verba statim, si non sunt consensu, intelliguntur ad utroque litem in consensu prestanti super patris.	cap. 2
Tallium de restituenda dote, in quo mulier leditur, sub statuto continetur.	cap. 3
Qua requiruntur ad validitatem talliorum.	cap. 4
Tallium nudum quando potest alterum.	cap. 5
Tallium legis commissoriarum non habet locum in contractu consensu.	cap. 6
Tallium legis commissoriarum habet locum etiam in generali hypotheca, et non firmatur iuramento.	cap. 7
Tallium legis commissoriarum aliquando ualeat.	cap. 8
De eodem.	cap. 9
Tallium resolutiuum contractus quod operetur.	cap. 10
Tallium quando sit alternatiuum, ut uterque pertinet ad debitorem.	cap. 11
Tallium quod circa damna, et interessi, licet iuramento quando ualeat non extenditur ad alios, nec ad res interfectas.	cap. 12
De pacto quod interessi possit taxari praesente iuramento uel quod ad eum non sumatur.	cap. 13
Tallium de stando iuramento damnorum possit etiam super interessi fieri resolutiuum ualidum est.	cap. 14
Tallium de stando iuramento damnorum possit conciliari etiam quando est.	cap. 15
De pacto quod possit in propria auctoritate capere possit.	cap. 16
Quando possit sic capere uigore tallis, an citatio partis necessaria sit.	cap. 17
De eodem, et propter quomodo consensu datur ex quo sit nullus tallis.	cap. 18
Tallium de capiendo possessionem propria auctoritate, quando possit exerceri contra eorum possessionem.	cap. 19
Pactum de ingrediendo possessionem propria auctoritate, quando consensu renouatur non respicit eorum possessionem.	cap. 20
Index quando possit concedere possessionem uigore tallis partis non citata.	cap. 21
Pactum super beneficiis quando sint ualida.	cap. 22
Tallium super resignatione officij, producit aliterum personarum.	cap. 23
Tallium de lucrando rem pro marito naturalium aliquando continet mortem casualium propter naturam.	cap. 24
De ualiditate tallis, quod maritus debet habitare cum uxore in certa loca.	cap. 25
Tallium quod a iudice constituitur prohibitorium, in causa uiciorum, et pena incurritur.	cap. 26
De pacto prohibitorio religionis ingressum, et contra substantiam matrimonij.	cap. 27
Tallium in reuisione iniuriam appositum, non citatur ingrediens est ualidum.	cap. 28
Tallium quod in defectum ualidum filia succedit, est ualidum.	cap. 29
Tallium de succedendo in omnibus bonis mobilibus, et immobilibus ualeat.	cap. 30
Si uigore tallis filii debet esse heredes patris, admittuntur uel non iustitiam.	cap. 31
Tallium de retrocedendo quando modo probetur.	cap. 32
Tallium est potius pro.	cap. 33
Tallium de retrocedendo quando non sufficit rem.	cap. 34
De eodem.	cap. 35
Tallium de retrocedendo quando possit exerceri ab uno tantum non hereditas uenditoris.	cap. 37
Arbitri uel ventorum excessus in agris cum pacto redemptio, ad quem pro non tenentur.	cap. 38
Propter tallium de retrocedendo, an, et quando emptor possit petere retrocessionem sibi fieri.	cap. 39
Tallium de retrocedendo de tempore renouari sine effectu.	cap. 40

Quando

Index Tomi Tertij.

Quando rempfit fit circa suum terminum, an casus illius termini
sibi debeat. cap. 41
 Palla de retrovendendo an praescribi possit. cap. 42
 De eodem. cap. 43
 De eodem quando ipse aliter possidet, & percipit fructus. cap. 44
 Quomodo pallium de retrovendendo praescribitur in Francia. cap. 45
 Pallium de retrovendendo quomodo possit exteri cetera terminum
possidere. cap. 46
 Redemptio, an, & quando debeat salla vigere palli de affran-
canda. cap. 47
 Resumptio vigere palli in qua penam faciendam est. cap. 49
 Determinatio vigere palli de retrovendendo, quando retrotrans-
feratur ipso iurisdictione contra terminum. cap. 50
 Pallium de retrovendendo temporale à quo die currere incipit.
cap. 51
 Resumptio reddituum non dicitur nova acquisitio.

PECVLIUM.

Filius in quasi contractu testatur. cap. 1
 Excoctio contra filium sit in Contractu. cap. 2

PERMUTATIO.

Permutationis contractus ex quibus imaturus est. cap. 1
 Permutatio vicinorum quando dicitur in speciebus, vel ad mensu-
ram. cap. 2
 Permutatio beneficij iuris patronatus requirit consensum pa-
troni. cap. 3
 De eodem. an. cap. 4
 Qui non possunt permutare, respicitur. cap. licet de electione.
cap. 6
 Resignatio ex causa permutationis non competit interdillum ven-
dicat. cap. 7
 Permutatio beneficium quando datur regressus ad suum. cap. 8
 Petenti beneficium ex causa permutationis, quid probare debeat.
cap. 9
 Permutans quando tenetur ex primere alia benefi-
cium. cap. 11
 Beneficium vicinorum cum non permutari an potest. cap. 12
 Permutantes non possunt propria auctoritate redire ad propria
beneficia. cap. 13
 Minor velor beneficium non arguit permutationem. cap. 15
 In qua permutatio non habeat locum ius congrui. cap. 16
 In permutatione non habeat locum remedium legit. C. de resigna-
tione. cap. 17
 Permutatio conditionis possi quando non competit rei vendica-
tio contra tertium nisi tunc alio hypothecaria. cap. 18
 Permutatio quando dicitur regressus ad rem suam si altera sibi
data emissa sit contractuum possessionem. cap. 19
 Officium obsequii an permutari possit. cap. 20
 Officium dispensationis ad quoniam curatum, illud non potest per-
mutari a eam altero. cap. 21
 Tutelam fieri non potest de fructu cum episcopatu sine populo.
cap. 22
 Permutatio quadrangularis non valet. cap. 23
 Permutatio quadrangularis non censetur à Papa confirmata. cap. 24
 Permutatio quando fit attentata. cap. 27
 Permutatio salla ante reservationem Papalem non potest dici in
alio ius fraudem salla. cap. 28
 Magna in aequalis argui debet, & si aequalis in permutatio.
cap. 29

PECVNIA.

Pecunia ad emptorem per aditorem de finibus, an, & quando inter-
imobilis computetur. cap. 1
 Pecunia praesentatur personae integraliter ad manus mariti.
cap. 2

PIGNVS.

Tempus à statuto datum ad redimendum pignus, quando inci-
pat. cap. 1
 Tempus à statuto praescriptum ad redimendum, an curat contra
mutari. cap. 2
 Statutum quod Maritus percipit fructus ex pignore non com-
petet in sortem principalem quando intelligatur. cap. 3
 De differentiam inter conventionem pignoratitiam, & palli de re-
trovendendo.

transvendendo. cap. 4
 Pignus de re aliena datum, restitui debet vero Domino. cap. 5
 Pignus non agit ad repetitum pignoris à latere cui maritus ab
pignoratitiam. cap. 6
 Pignus quando non possit dari loco sibi fieri. cap. 7
 Ceteris praesens, & tacite non censetur retinere pignus.
cap. 8
 In pignori primi censum liberatum per dationem secundi sim-
dale. cap. 9
 Exceptio nullitatis ex desolando mandati Principis advenit non au-
te peritiam pignoratitiam. cap. 10
 Imperatoris pignoratitiam debet datur si immediatè Imperio
subiectum esse. cap. 11
 Super mandato pignoratitiam ante peritiam non cognoscitur
de exceptione subiectionis. cap. 12
 Constitutiones pignoratitiam quando locum non sit. cap. 13
 Pignoratitiam quando propriè dicitur ad sibi cum constitutionis.
cap. 14
 Inimicitiam estimationis rerum pignoratitiam ablatam, & ei
deterioratam cui dispendium sit pignoratitiam vel alteri.
cap. 15
 Pignoris restitutio imminuitur, quando pignoratitiam incidenter sit.
cap. 16
 Constitutio pignoratitiam non habet locum super re aliena in
rimentis illius qui promissus non est considerandum pro iuri sit cap.
17
 Cuius super Calaverre. cap. 18
 Constitutio pignoratitiam habet locum non solum quando bona
conferuntur, sed etiam quando in illis redduntur. cap. 19
 Constitutio pignoratitiam an locum habeat hereditas vel signa su-
spensio vel corruptio. cap. 20
 De eodem in rebus solo esse videtur. cap. 21
 Quis requiritur pro obtinendo processu in causa pignoratitiam.
cap. 22
 Pignoratitiam ultra terminum sibi praescriptum suam deducere non
potest. cap. 23

POSSESSIO.

Possessio beneficii quando acquiritur per traditionem annu-
cap. 1
 De eodem. cap. 2
 Possessio an acquiritur sine mandato. cap. 3
 Possessio Cappella transferri ab equatore per birci impignora-
cap. 4
 Possessio sine traditione alienari tradita dicitur sub conditione
cap. 5
 Possessio Casiri an acquiritur per obedientiam subditorum.
cap. 6
 Possessio aliquando transferri per contractum à minore fa-
cium, & tunc competit remedium possessionem. cap. 7
 Possessio vicinaria statim quomodo probatur. cap. 8
 Possessio officij temporalis ac quomodo est ante administrationem
cap. 9
 Possessio beneficii non potest acquiri sine titulo. cap. 10
 Quis requiritur ad acquirendam quasi possessionem iurium in-
corporalium. cap. 11
 De eodem. cap. 12
 Scientia, & patientia adurari necessaria est in quasi possessione
cap. 13
 De eodem & eius scientia esse debet. cap. 14
 Quasi possessio percipiendi pensionem non probatur si soluta illa
est metu censuratum. cap. 15
 De eodem. cap. 16
 Quasi possessio exigendi censuram ex quibus probatur est. cap. 17
 Quasi possessio iuris praesentatum non amittitur ex quibus solum
sententia praesentatur. cap. 19
 Quasi possessio praesentatum non tenetur ad heredes sicut appretum
cap. 20
 Quasi possessio exigendi pensionem reservatam ex quibus probat-
tur. cap. 21
 Quasi possessio praesentandi ex quo alia quasi non sit. cap. 22
 Possessio, percipiendi pensionem non acquiritur ex solitudine pro-
cap. 23
 pter claritatem sine rei datione. cap. 24
 Per sententiam non acquiritur quasi possessio praesentandi. cap. 25
 Possessio an probatur per inscriptionem. cap. 26
 De eodem. cap. 27
 Possessio appellatam ex quibus non probatur. cap. 28
 Possessio anctorum, an, & quomodo sufficiat successori. cap. 29
 Quis possessionem praesentandi probare debet. cap. 30
 Continuatio possessionis aliquando non probatur per reser. cap. 31

Index Tomi Tertij.

Possessio pacendi Communitatis . . . ex quibus non probatur . . .	cap. 31	in hereditate non fecit	cap. 84
Possessio spoliati non probatur per verba utantur una inter alios . . .	cap. 32	Statutum de canonanda possessione defuncti in hereditate de quo intelligitur	cap. 85
Primum extremum . . . ex quibus probatum non dicitur	cap. 33	Unde possessio non continuatur in filium sine apprehensione . . .	cap. 86
Secundum extremum quibus probatur	cap. 34	De istis continuationis possessionis ex subrogatione gratia . . .	cap. 87
Primum extremum quando dicitur pleni probatum	cap. 35	Qui dicitur esse in possessionem ex gentilitate in successore	cap. 88
Possessio probatur per testes singulares	cap. 36	Possessio prodestoribus in beneficiis in successorem non transit . . .	cap. 89
Possessio probatur si testes dicant vidisse . . . & audivisse possidere . . .	cap. 37	Possessio presumitur continuata usque ad obitum	cap. 90
Possessio ex quibus probata dicitur	cap. 38	De eodem . . . & idem habet possessio in auctoritate in tota	cap. 91
Primum extremum spolis antiquis ex quibus probatur	cap. 39	De eodem quando fallit	cap. 92
Possessio ratione incertitudinis loci . . . & quomodo acquiritur dicitur	cap. 40	Possidere quando quis presumitur laicis nomine non est vera	cap. 93
possessio	cap. 41	Propria	cap. 94
Possessio quando probatur ex instrumentis	cap. 42	Insufficientis conditionis cum titulo potius causa habenda est	cap. 95
Propter possessionem presumitur an etiam maneretur	cap. 43	Ex possessione antiquioris iuris feudalis declaratur potius Dominum	cap. 96
Possessio instrumentalis videtur existere in possessione non est vera	cap. 44	Si duo possident contentantur . . . & utrumque vitam habeant ratione possessionis	cap. 97
sol claudenda . . . & non maneretur	cap. 45	Præter possessionibus probanda sunt	cap. 98
Possessio instrumentalis non est relictiva	cap. 46	Missa in possessionem ex premo decreto . . . possidetur	cap. 99
De eodem	cap. 47	Missa in possessionem non citatus fallit in executione iudicari contra defunctum est nulla . . . & confirmari non debet	cap. 100
Quæ sit veteris possessionis probatio	cap. 48	Immissus in possessionem ex decreto iudicis nullo ad quid tenetur	cap. 101
Capere possessionis quomodo per instrumentum probari possit	cap. 49	Ad obtinendum in iudicio turbata possessionis quid probare debet	cap. 102
cap. 49	cap. 49	Turbata possessionis parum aliquando operari non meretur	cap. 103
Possessio capta per annulum . . . vel iudicium terra quando sit relictiva	cap. 50	A turbatione possessionis quando quis excusari non possit	cap. 104
Possessio per annulum acquisita dicitur siquis subexequore præter	cap. 51	Possessio non dicitur variari . . . licet quis beneficium sine titulo possideat	cap. 105
tenet capiti	cap. 52	Possessio familiaritatis continuata dicit non potest contrariis tantum non	cap. 106
Bona præsumitur tempus per capiendam possessionem . . . an sit satis	cap. 53	Possessio continuata per prædictorem potest declarari per successorem	cap. 107
cap. 53	cap. 53	Possessio capta per procuratorem generatim . . . ubi specialiter requiruntur an sufficiat	cap. 108
Possessio propria auctoritate et capite potest habere caponem in	cap. 54	Transcriptio possessionis respectu filii divisionis quomodo probetur	cap. 110
cap. 54	cap. 54	Possessio an censetur amissa per sequitram voluntarium . . . & . . . an per depositum	cap. 112
Possessio revertera usque ad veram solutionem . . . an propria auctoritate capi possit . . . ubi de solutione non constat	cap. 55	Omnis possessio per inundationem admittitur . . . & quando recipitur	cap. 113
Possessio naturalis immittitur si habeat civilem rem integre	cap. 56	Classula gratificationis non tollit præiudicium possessionis	cap. 114
dicitur	cap. 57	Classula quod possessionis habita infra sex mensibus enarrari literas expedire . . . a quo tempore intelligitur	cap. 115
A litone hereditatis non acquiritur possessio hereditatis	cap. 58	Possessio Canonica quando dicitur litigiosa	cap. 116
De eodem . . . & quomodo fallit quando Calaneo possidetur per de iudicio	cap. 59	Possessio vigore Brevis capta quando significari debet	cap. 117
cap. 59	cap. 59	Regula quod vigore transumpti possessio capitur quando intelligatur	cap. 118
Efficitur possessio Civitatis quibus	cap. 60	Possessio capta vigore exequutorialium perit præsentis . . . & non contradicere non revocatur per viam actus	cap. 119
Possessio Civitatis amittitur propter negligentiam	cap. 61	Possessio infra tempus ad appellandum capta . . . est revocanda	cap. 120
De eodem	cap. 62	Possessio . . . qua non est capta de manu heredis aliquando non est revocanda	cap. 121
Possessio Civitatis quando in Danatione non censetur transit	cap. 63	Quæ si in illam nominat	cap. 122
cap. 63	cap. 63	Possessio in rem sui capta pendente appellationis vigore subrogationis gratia non dicitur attentari	cap. 123
Verba statuti de possessione non comprehendunt eum . . . qui familiaritatis non tenet	cap. 64	Possessio capta vigore literarum subreptiarum est invalida	cap. 124
cap. 64	cap. 64	Possessio anterior . . . qua est per præiudicium legitimum possessarii . . . & potior iura habentis . . . non suffragatur	cap. 125
In iudicio in prelatum accipit res possessionem post possessionem heredis non dicitur possidere iure familiaritatis	cap. 65	Habetur canonice in iudicio quando propria auctoritate possessionis	cap. 126
cap. 65	cap. 65	Possessio capta per procuratorem dicitur pendente iuris est	cap. 127
De eodem . . . & quomodo in possessione spoliati debet restitui	cap. 66	Possessio canonice capta nomine Camera non capitavit	cap. 128
cap. 66	cap. 66	non valet	cap. 128
Efficitur iure familiaritatis quando dicitur manere in titulo superantenti	cap. 67		
Possessionem filii qui mutat patris . . . ex nova causa si per non	cap. 68		
cap. 68	cap. 68		
De eodem	cap. 69		
Ad mutationem causa possessionis scilicet in iudicio superantenti requiritur	cap. 69		
De eodem	cap. 70		
Possessio constituta debet probari de tempore consuetudinis	cap. 71		
cap. 71	cap. 71		
Hæres mediantibus Colonis quando acquirit possessionem	cap. 72		
cap. 72	cap. 72		
Quando possessio naturalis danda est non sufficit si similiter datur	cap. 73		
cap. 73	cap. 73		
Possessio . . . qui non primus per recognitionem Colon . . . sine voluntarium . . . sine recognitione	cap. 74		
cap. 74	cap. 74		
Per apprehensionem quis res hereditaria alterius possessionem acquirat non sufficit	cap. 75		
cap. 75	cap. 75		
Possessio quomodo aliter quando extenditur ad alterum	cap. 76		
cap. 76	cap. 76		
Possessio defuncti quando transit in heredem	cap. 77		
cap. 77	cap. 77		
Possessio motuque rei communi transferitur in alterum	cap. 78		
cap. 78	cap. 78		
Si non nec possidetur . . . & aliter accipit negotiationem possit perire . . . si in illam nominat	cap. 79		
cap. 79	cap. 79		
Si procurator rei variat iudicandum an sit locus immunitatis	cap. 80		
cap. 80	cap. 80		
Refusio negotii possidendi qui non possidet an succurratur contra immunitatem fallit	cap. 81		
cap. 81	cap. 81		
Possessio in rem sui capta pendente appellationis non est succedenda	cap. 82		
cap. 82	cap. 82		
Consuetudo valet . . . quod possessio rerum hereditariarum ipsa dicitur	cap. 83		
cap. 83	cap. 83		

POSSESSOR.

Decretum

Index Tomi Tertij.

Decretum de pacificis possessoribus s. saltem graduatis predict. cap. 3
 Possessor pacificus quando quis dicitur. cap. 4
 Possessor quando retinetur ab eo vere probandi. cap. 6
 Possessoriam competet eisdem divi Arsenii. cap. 7
 Possessor bonorum Ecclesie quando ali loquatur teneatur. cap. 8
 Terminus possessor quando tenetur ad canonis preteritis. cap. 9
 Fictus litigiosus et quando auget successione a contradicendi. cap. 11
 De fructu possessoribus sine regia et sine primandis. cap. 12
 Possessor quando prius possessor per captivum calumniam et quod si inmerita iudici vel Principis. cap. 13
 Possessoriam commoda lita pendente nemo prius dicitur esse. cap. 14
 Regula de annali innotat possessor non obstante iustificatione communi nisi ab officio procuratoris et super molestis in omnibus obtentis que gratia adversus processit. cap. 15
 Regula de annali iustitii in secunda parte si possessor non citatus in iudicio competat. cap. 16
 Iustificatione acta gestorum per affirmum procuratorem et post regulam possessionem pacificam subséquente non sunt allegandi regulam nisi expressis capitulis. cap. 17
 Regula de annali quando locus habet in Cassione. cap. 18
 Regula de annali facti per saltem diligentem in primo anno de expediendo casum factum. cap. 19
 Annali possessio pacifica non interrumpitur per citationem nullam. cap. 20
 Regula de annali non requiritur citationem de triennali sit. cap. 21
 Regula de annali requiritur expeditionem causa ex postore. cap. 22
 Ne annus curat et tempus petitoris suspensio subdistinguitur esse. cap. 23
 Regula de annali in qua imperatorum locum habet. cap. 24
 Regula de annali in qua habet locum rescripti rescriptorum. cap. 25
 Regula de annali non procedit quando rescripta scriptis possessoriam beneficium et regere classis annu. cap. 26
 Legatur calumniam qui ad usum regula de annali quis non dicitur. cap. 27
 Quando incipiens possidere beneficium beneficium dicitur pacificum possessor. cap. 28
 Regula de annali habet locum etiam de imperatorum subrogatione. cap. 29
 Promissio Papa de concessio patris subiacet regula de annali. cap. 30
 Possessor rescripta Regula prohibenda est de immediate anno preteritis. cap. 31
 Regula de annali non tenet. lura christifecum. cap. 32
 Regula de annali potest invocari in quocumque instantia, ut sint in iura preteritis et nulla declaratur. cap. 33
 Item habet locum in beneficio unito, contra impugnationem unius. cap. 34
 De eadem non habet locum contra impetratum beneficium propter crimen heresis in forma lura. cap. 35
 De eadem quod locum non habet si ante lapsum anni diffinitio non impetrata decidat. cap. 36
 De eadem quod annalis omnia, et ex tunc. cap. 37
 Possessor pacificum tenetur possidit et potest dari de regula de annali. cap. 39
 Annus de quo in Regula quando currere incipit. cap. 40
 Regula de annali quando preteritis locum habet. cap. 41
 De eadem quod non habet locum in impetratione certo modo ab inferiari a Papa facta. cap. 42
 Impeditio facta ad veritas, requisita regula si non servaverit non currit tempus anni. cap. 43
 In Regula de annali tunc potest qui conditionem sua gratia non adimplevit. cap. 44
 Regula de annali, vel triennali non habet locum in beneficio beneficii. cap. 45
 De eadem, quod annalis gestis etiam si sententia lata non sit. cap. 46
 Possessor pacificus annalis in quocumque instantia de regula oppo nere preteritis. cap. 48
 Regula de annali preteritis etiam ubi sententia ferenda est in preteritis. cap. 49
 Regula de annali non suffragatur sententia de ea exceptio. cap. 50
 Regula de triennali et per sententiam favore possessoris. cap. 51
 De eadem quod non tenet etiam qui post lapsum bonum commisit. cap. 52
 De eadem quod procedit non obstante commissione nullatenus expediat et comparatione subséquente. cap. 53

Citatione facta contra specialiter non nominatum quando Regula de triennali locus non sit. cap. 54
 Preteritis Regula de triennali non impedit beneficium allegationis lapsi. cap. 55
 Pacificus possessor quando quis et si definit ad usum Regula de triennali. cap. 56
 Promissum si non affores pendens, potest dari de Regula de triennali. cap. 57
 Committitur casum non est pacificus possessor, ut dicitur etiam. cap. 58
 Subrogatus in iure alterius non potest opponere exceptionem in Regula de triennali. cap. 59
 Pacificus possessor dicitur resignatarius qui non quem scilicet in iure, etiam si resignans nullum mouerit. cap. 60
 Exclusio preter Regulam non potest impedienda laici triennali. cap. 61
 Regula de triennali tenetur non exprimentem verum voluerit etiam servato regrefu. cap. 62
 Triennali casus impeditur per appellationem extra iudicium et commissionem causa. cap. 63
 Si causa appellationis extra iudicium deseratur post triennalem dicitur pacificus possessor. cap. 64
 Regula de annali et triennali non habent locum in beneficio unito annuati. cap. 65
 In beneficio affilio visio post non habet locum Regula de triennali. cap. 66
 Lapsi allegatio per quocumque successorem allegari potest. cap. 67
 Regula de triennali habet locum in Commenda. cap. 68
 Annus possessionis spectari debet et Regula facti. cap. 69
 Regula de triennali non habet locum in beneficiis. cap. 70
 Triennali possessor non dicitur, qui ante triennium resignavit per reitatum non possidet. cap. 71
 Locus probatur per confessionem tri, non si locus regula de triennali. cap. 72
 Regula de triennali curat etiam bona fidei possessorum. cap. 73
 Allegationis lapsi locus est, quando resignavit post resignationem per triennium possidet. cap. 74
 Allegationis lapsi si tenetur possidet, si resignavit ante eras possidet possessor. cap. 75
 Allegationis lapsi non est locus ad iuramentum illius qui non est resignator resignatarius. cap. 76
 Regula de triennali tenet non habet non obstante Commessione Curatoris non Confessor. cap. 78
 De eadem quod non habet locum in beneficio vacante in Curia. cap. 79
 Beneficium unitum non comprehenditur sub regula de triennali. cap. 80
 Regula de triennali non habet locum in spoliato. cap. 81
 De eadem, quod tenetur possidentem plures parochiales. cap. 82
 Triennali regula de triennali impedit allegacionem lapsi. cap. 84
 De eadem, quod tenetur promissum ab ordinario de prima dignitate possidet. cap. 85
 De eadem, quod de iudice possidentem cum titulo presumptio. cap. 86
 Promissio a Papa de beneficio vacante In Curia tenetur Regula de triennali nisi in commissione de vacante In Curia ex presertim si. cap. 87
 Regula de triennali innotat non exprimentem verum voluerit. cap. 88
 Committitur casum Regula de triennali beneficium amitti. cap. 89
 Allegationis lapsi locus est, ubi quis post regrefum possidet beneficium per triennium. cap. 90
 Si tenetur ponit resignatarius remanens resignatarius non potest. cap. 91
 Regula de annali non habet locum improvisi ab ordinario. cap. 92
 Regula de triennali tenetur ballardum possidentem cum titulo. cap. 93

PRÆCARIUM.

Præcarium extendi potest ad bona futura. cap. 1
 Possessio civilis non transferitur per præcarium expressum in contractum non suffragatur. cap. 2
 Præcarium non extenditur ad futura per heredem acquirunt. cap. 3
 Præcarium Constitutio non potest idem operari in persona secundum. cap. 4
 De effectibus præcarium. cap. 5
 PRAE-

Index Tomi Tertij.

P R A E S C R I P T I O.

Statutum de praescriptionibus excipit detentorem intelligitur ex-
cipere illius fructus. cap. 1
Statutum de praescriptione debitorum non habet locum contra so-
licitatem. cap. 2
Praescriptio statuarum non habet locum si fidei commissarii soluenti cessat
sine alienatione. cap. 3
Statutum de praescriptionibus habet locum in instrumentis iu-
ratis. cap. 5
Praescriptio statuti non currit durante tempore papulari astatu-
ti. cap. 7
Praescriptio statuti, an, & quando currat contra minorem.
cap. 8
Praescriptio statuarum contra minorem non currit. & quid sit
maior factus sit. & quid in annis praescriptionibus. cap. 9
Praescriptio statuarum habet locum in ordine ex quasi contra-
ctu. cap. 10
Statutum de praescriptione comprehendit contra nullum iuratum.
cap. 11
Statuarum praescriptio habet locum in casu mixto pro veniente
ex fallo bonorum. cap. 12
Statutum praescriptionis non obligat si forte mala fide. cap. 13
De validitate statuti admittendi debitorum ad iurandum com-
pleta praescriptione. cap. 14
Praescriptio statuarum aliquando reprobatur ad debita praeser-
ta. cap. 15
Praescriptio aliquando impeditur contra delicta possessorum.
cap. 16
Praescriptio tolli potest per statutum per contrahentes. & à testa-
tore. cap. 17
Praescriptio quolibet quando incipit. cap. 18
Praescriptio inter patrem, & filium, quando imitari potest.
cap. 19
Praescriptio quando incipit contra Ecclesiam. cap. 20
Praescriptio currit contra Ecclesiam commendatam. cap. 21
Praescriptio feudalium contra Ecclesiam debet esse quadriaginta
annorum. cap. 22
Praescriptio in feudibus, quando currit adversus filium vel a-
lium. cap. 23
Bona fides non requiritur in praescriptione personalium alio-
rum. cap. 24
Praescriptio longi temporis à qua opponi potest contra petitionem
hereditatis, & interdictum quantum habentur. cap. 25
Quando praescriptio completa sit, & si debitor partem solvat, a-
lium partem solvere tenetur. cap. 26
Alienus potest contrahere spatio quadraginta annorum sine pos-
sessione. cap. 27
Servitus pacendi potest quanto tempore praescribitur. cap. 28
Vulturn de retrovendendo praescribitur triginta anni titulum con-
tra Principum. cap. 29
Coloni non possunt praescribere fructus, nec in toto, nec in parte.
cap. 30
Contra absentem, & ignorantem praescribi potest. cap. 31
Praescriptio decem annorum obstat in Salina inter presentes.
cap. 32
Salinarum servitutum quanto tempore praescribitur. cap. 33
De eodem praescriptione salarum, & quomodo procedat. cap. 34
Emens à fisco quando post quadringentum conveniri potest.
cap. 35
Praescriptio detentis aequae ex flumine publico quantae esse, &
proberi debet. cap. 36
Fornicationis delictum, & cetera delicta quanto tempore praescri-
buntur. cap. 37
Homicidii quantum tempore praescribitur. cap. 38
Praescriptio appellacionis an, & quando fieri potest. cap. 39
Quae ad mittum Imperium pertinent de Iure Canonico praescribi
possunt. cap. 40
Capitulatum Collegiatum in quibus egerit possit fide vacante, sit ut
praescribat contra Praetorem. cap. 41
Praescriptio acquisita contra agra, neminem, praescribentem negligenti-
am, ad eundem or demeritum in servitute deest. cap. 42
Quae praescriptio habet locum in feudis. cap. 43
Praescriptio Domini contra usum quantum tempore existat.
cap. 44
Praescriptio usulata contra Dominum quantum tempore existat.
cap. 45
Passus contra Dominum praescribit non obstante iuramento fi-
delitatis. cap. 46
Quae res, & quanto tempore praescribuntur contra filium.
cap. 47
Praescriptio, & alienatio feudi antiqui hereditarij non nocet

agnationi. cap. 48
Ipsi debitor non imatur praescriptione, aliquando nequeunt ha-
beredat. cap. 49
Contra fideum non praescribitur volens absentem. cap. 50
Spiritus an, & quando praescribere possit in bonis patris.
cap. 51
Praescriptio immemorabilis quomodo probetur. cap. 52
Praescriptio emptionis a visitatione debet probari etiam, vel non
memorabilitate. cap. 53
Praescriptio in rebus communibus fide vacante, vel quaevis aliter
cap. 54
De eodem. cap. 55
Praescriptio currit contra hereditatem latentem, sed contra tunc
heredem praescribentem datur restitutio. cap. 56
De praescriptione contra annum praescriptionem quomodo indicetur
ultra montes. cap. 57
In praescriptione annua, an, & quando sufficiat una praescriptio.
cap. 58
Praescriptio quando dicitur, & quando confutitur. cap. 59
In praescriptione inter quosdam bona fidei non requiritur fides in
re querendi. cap. 60
Error iuris praescribitur casum praescribendi de Iure Canonico.
cap. 61
Possidens scienter rem alienatam suam mala fide non praescri-
bit, & qua scientia sufficit. cap. 62
Praescriptio non currit propter malam fidem, & ex tentionem sen-
tentiam peritiam. cap. 63
Mala fides ad impediendum praescriptionem probatur per famam.
cap. 64
Praescriptio cum mala fide, an, & quando hodie procedat.
cap. 65
De eodem. cap. 66
Defuncti mala fides quomodo nocet successoribus ad praescribendum.
cap. 67
Praescriptio cum mala fide tollit executionem instrumenti. cap. 68
Tempus ad retrovendendum feudum alienatum à qua die currit.
cap. 70
Praescriptio quando dicitur interrumpi. cap. 71
Interruptio praescriptionis contra fidei usum, non nocet contra
primum qualem. cap. 72
Tempus litae deductione de praescriptione, & de recognitione im-
strumetis antiqui. cap. 73
Praescriptio Iurium Regalium interrumpitur ex inestitutis
subsequentibus. cap. 74
Praescriptio ex quibus alibi interrumpitur. cap. 75
Praescriptio alienationem personalium interrumpitur per interpellationem
extrajudicalem. cap. 76
Praescriptio interrumpitur, an, & quando procedat contra detentorem
debetur. cap. 77
Curio quando interrumpat praescriptionem longissimam.
cap. 78
Praescriptio an, & quando per solam citationem interrumpatur.
cap. 79
Praescriptio quando impeditur propter impedimentum iuris, vel
facti. cap. 80
Praescriptio non extenditur de causa ad casum, si in rescriptis.
cap. 81
Praescriptio an sit renunciatum per unicum alium contra-
rium. cap. 82
Praescriptio pacti de retrovendendo, non intelligitur sublati per
verba semper, & quando concus. cap. 83
Index an supplet pro parte non opposente praescriptionem.
cap. 84
De eodem. cap. 85
De eodem. cap. 86
Tertius non praescribit decem anni contra creditorem bobentem
procurarium. cap. 87

P R O M I S S I O.

Transmissio quae idcirco fit, ne malum committatur valida est.
cap. 1
Promissio casata ex leude nulla an valet. cap. 2
Promissio de vendendo non est venditio. cap. 3
De eodem. cap. 4
De promissione non vendendi accipi nisi iudicialiter. cap. 5
Promissio vendere quando praesumitur esse factam, an tenetur.
cap. 6
Ex promissione annua praescriptionis quomodo constituitur obligatio
realis. cap. 7
Pre-

Index Tomi Tertij.

Promissio nisi quod Titini debet, est conditionalis. cap. 9
 Promissio accepti pro alio quod si solvitur, si ex erem duxerit, punitur conditione tenet. cap. 10
 Lex Regia loquens de venditione quando locum habeat, in promissione de vendenda. cap. 11

QUIETATIO.

Statutum prohibens fieri quietationes sine consensu aliquorum non comprehendit quosdam de recepto. cap. 1
 Quietatio per instrumentum, ex quibus probationibus contrarij tibi potest. cap. 2
 Quietatio facta per procuratorem habentem mandatum generalis quando probatur. cap. 4
 Quietatio non fit conditionalis per clasulam. cap. 5
 Quietatio generalis ex quibus non restringitur. cap. 6
 Quietatio generaliter facta restringitur ad causam precedentem expressam. cap. 7
 Quietatio generalis quando restringenda non fit. cap. 8
 Quietatio generalis quando potest possi. cap. 9
 Quietatio faciendae ad hunc usum nisi reservatione. cap. 10
 Pro quietatione conclusatur, cum deficiat à statu pronuntiatione non probatur. cap. 11
 Sub quietatione generali cetera pariter erunt tenentur praeter scripta. cap. 12
 Quietatio generalis quomodo fieri debeat. cap. 14

RATIFICATIO.

Mandatum tenetur altissime cadere, & instrumenta dant. cap. 1
 Ratificatio ex quibus comesistorum indollet censetur. cap. 2
 De ratificatione alteri per saluum procuratorem gestis. cap. 3
 Gella per non procuratorem quando ratificari possunt. De radum. cap. 5
 Postscripta à procuratore capta, quando censentur ratificatio cum suis quietationibus. cap. 6
 Ratificatio Commissionis per mandatum subsequens non indollet. cap. 7
 Commissio quando non dicatur imperata. cap. 8
 Ratificatio inducitur per alium iocernentem executionem altissimi. cap. 9
 Stipulatio de rato cum iuramento, & parva, quomodo intelligitur. cap. 10
 Ratificatio alienationis ex quibus commissioibus inducitur. cap. 11
 Ratificatio facta etiam quando indollet. cap. 12
 Gella per saluum procuratorem indollet etiam post sententiam ratificari possunt. cap. 13
 De eodem. cap. 14
 Procurator non potest ratificare gella per assertum nisi sublimitatem. cap. 15
 Ratificatio secundae venditionis, quando includat primam. cap. 17
 Ratificatio minoris valida contractum nulliter factum. cap. 18
 Ratificatio minoris aliquando non validat contractum, qui tunc. cap. 19
 Ratificatio non confirmat instrumentum dolose factum. cap. 20
 De ratificatione instrumenti sponsalium per unumrum facta. cap. 21
 Ratificatio ex quibus indollet conceatur. cap. 22
 Promissio ratificationem alterius, quando excusetur à peccato. cap. 24
 Promissio ratificationem alterius quando tenetur praetio. cap. 25
 Ratificatio quando non possit inficiari ex capite ignorantiae. cap. 26

REMISSIO MERCEDIS.

Remissio personarum, & quando faciendae fit. cap. 1
 De demutatione alterius faciendae. cap. 2
 De remissione mercedis vellegitimi propter bellum subsistentem. cap. 3
 Altruarius affluarij quando remissio mercedis faciendae fit. cap. 4
 De remissione faciendae propter locallatum aduentum, etiam si inter casus excepti non fuerit. cap. 5
 Cancellorum referuntur sibi tres casus remissionis in ceteris locallatis non illis, ubi eadem ratio non viget. cap. 6

De remissione non faciendae propter generalium renunciationem, & demutationem obmissam. cap. 7
 De remissione non faciendae propter cancellorum factam in tempore belli. cap. 8
 In remissione mercedis habenda est ratio anni illius cum fuerit. cap. 9
 De remissione non faciendae, propter defectum probationum, propter renunciationem; & quia dantem passus non fuit. cap. 10
 Qua probari debeant, et remissionis personis locus fit. cap. 11
 De eodem. cap. 12
 Remissio non habet locum in tacita reconductione vinis annis ea persona hys. cap. 13
 Remissio personis pedeghib villanum extrahendum prohibitionem fieri debet. cap. 15
 Remissio personis non fit in emphiteusi perpetua. cap. 16
 De eodem, & quando fallat. cap. 17
 Emphyteusa propter casum sortitum, non possit remittere rem domino. cap. 18

RENVNCIATIO.

Renunciatio spontanea beneficii obstat agenti publico. cap. 1
 Renunciatio beneficii non potest admitti per habentem possessionem conferendi. cap. 2
 Renunciatio successione non includit legitimitatem, vel eius supplementum. cap. 4
 De eodem. cap. 5
 Fidei commissio de futuro quomodo per ingressum renunciationem datur ad exclusionem monasterii. cap. 6
 Fidei renunciationis potest forecedere ea instrumenta. cap. 7
 Renunciatio de bonis paternis non includit bona fratris. cap. 8
 De renunciatione bonorum paternorum facta fratri. cap. 9
 Renunciatio de negotiis ex testamento vel ab intestato non comprehendit acquisita per donationem inter vivos. cap. 10
 Renunciatio de bonis matris non comprehendit ea bona, quae in rebus consuetudinibus ad matrem heredes pertinet. cap. 11
 Renunciatio filii facta patri non extinguit supereminetiam unius tantum fratris post illius mortem. cap. 12
 Copulatio in renunciatione quando resistatur in distinctionem. cap. 13
 Filiorum renunciationis, quando forecedat patri ab intestato capitula. cap. 14
 Renunciatio non extenditur ad bona patris sua culpa amissa. cap. 15
 Fidei renunciationis potest capere ex testamentis. cap. 16
 Renunciatio de bonis amissis comprehendit bona collateralium qui descendunt ab eadem linea. cap. 17
 Fidei renunciationis, quando non succedat neque eorum filij. cap. 18
 Renunciatio quando debet extendi etiam pro hereditibus exterranis. cap. 19
 Exceptio renunciationis faciendae impedit executionem obligationis pro dote. cap. 20
 Consensus promissus super renunciationem non satisfacit si illi invalida sit sed iterum prestandus est. cap. 21
 Promissio consensus filij super renunciationem non tenetur, si causa stipulandi praesens non potest. cap. 22
 Remissio iurum quando non valet, & quando filia renunciationis fit. cap. 23
 De eodem propter enormissimum laesum. cap. 24
 De eodem, etiam si internerit decretum iudicis, & tacite ratificatio post conquestum non atari mortis. cap. 25
 De renunciatione velletionis certiorari fieri debet. cap. 27
 De eodem, & quod ipse notarius certificari certior esse debet. cap. 28
 Renunciatio mulieris quando valet sine interruptione velletionis. cap. 29
 Renunciatio non possit beneficii, si quaequam. Cetero renunciat donat ionibus. cap. 30
 De renunciatione sine aceptionis non tenetur a pecunia. cap. 31
 De favore ingressus a non assertum renunciatio alteri cum patris assensu, & certa aetate futuram facienda. cap. 32
 Renunciatio non possit fieri appellata interponenda, & quomodo a iure renunciatio interpretatur. cap. 33
 Renunciatio generalis quando extendatur ad fiduciam renunciantem. cap. 37
 Renunciatio in specialibus cum clasula generalis, quae etiam res specialiter comprehendat. cap. 38

Index Tomi Tertij.

Renunciatio liti, causa, & beneficii, nisi de facto possessio- nem dimittat, tenent ad fructus. cap. 19
Renunciatio liti, & causa non censetur renunciare liti super be- neficio. cap. 20
De renunciatio non extendenda. cap. 21
Renunciatio quod fita tercia generatione Abbas possit pro rege, si renunciet non comprehendit eandem, quo vellet alteri conce- dere. cap. 22
Vicini qui in congruis partibus, potest illi iura renunciare. cap. 23
Renunciatio stante enormissima lesione, si dicitur etiam stante clausula si qui plus vult donat. cap. 24
Renunciatio generalis restringitur ad specificata. cap. 25
Renunciatio non potest ultra successorem cuius nominatio posita fuit. cap. 26

R E T R A C T V S.

In Congruo iudicium ex bulla Leonis procedit etiam contra alter- um ex vicinis. cap. 1
In congruo iudicium ex bulla Sixti suffragatur viciniori. cap. 2
Ex duobus vicinis quis praferatur vigere bulla Sixti. cap. 3
Retractus non fit elapso termino statuti, si emptor eligat supplere pretium. cap. 4
In congruo non impeditur per aliquod pactum ad facerem ven- ditum scilicet. cap. 5
In Congruo non habet locum in contractu pigoratio. cap. 6
In congruo non habet locum in emptio, nisi transit in vendi- tionem. cap. 7
Temus a lege in contractu datur restringitur potest. cap. 8
In congruo, an, & quando locum habet contra donatum. cap. 9
Consuetudo de Iure Congruo non habet locum in locacione ad modicum tempus. cap. 10
Diodes, quod habet locum in locacione facta de novennio in novennium. cap. 11
Retractus an habeat locum in emptio, qui simul est conceptus. cap. 12
Si plura bona simul vendantur, viciniori vicinis omnia retrodere potest. cap. 13
Retractus viciniori non potest quia renunciatio nulla contractus, si certam aliam vendendi dat. cap. 14
Venditio alteri facta sine demum est nulla, si viciniori voluerit. cap. 15
Durante lite super requisitis a bulla, non currit tempus anni ad faciendo in deservium. cap. 16
Consequenter emendo, non excluditur a Iure congruo sibi com- petenti. cap. 18
In redimendi patrimonialia proximiori consanguineo cedi potest. cap. 19
In redimendi extraneo cedi potest. cap. 20
Retractus gentilitatis extraneo cedi non potest, sed ad heredes transmittitur. cap. 21
Tempus ad redimendum quando incipit currere consanguineo. cap. 22
Retractus a quo tempore praescriptio incipiat. cap. 23
Retractus habet locum in permutacione simulata. cap. 24
Potest infans esse capax retractus venditionis patris. cap. 25
Potest ratione originis paterna, & domicilij proprii admittit ad retractum. cap. 26
Retractus non valet propter inopiam, non potest tandem remi ex bona causa an quibidem retrodere. cap. 27
Tempus ad retractandum vigere consistit in diebus curris contra igno- rantem. cap. 28
Emptor non potest opponere exceptiones ex persona agnatorum, vel domini directi. cap. 29
Pluris Valentia a venditore donata, non debet solvi a retractan- te. cap. 30
Retractus non habet locum in rebus sitis delatis. cap. 31

S A L A R I V M.

Salarium quando non debetur. cap. 1
Quando salarium debetur, quantitas mercedis quomodo conside- randa sit. cap. 2
Episcopus successit non tenetur ad salarium Vicarij pro officio. cap. 3
Salarium non Contractuum non debetur. cap. 4
Salarium ab Episcopo servatur in Curia non debetur. cap. 5
Salarium non convenit nisi quibus personis debeatur. cap. 6
De eodem, & quando fallat. cap. 7

Medici quantum salarium etiam non contractum debentur. cap. 9
Salarium praecatori permissum, ex quibus probatur, & quan- tum taxatum sit. cap. 10
Salarium non dicitur familia scolastica. cap. 11
Prav. fides, & solacia, mercatoribus promissa, ante solutionem debiti principalis, retineri possunt. cap. 12
Servens in officio, debet habere salarium alicui salarium. cap. 13
Salario ministrorum nihil detrahi debet, ad morbum. cap. 14
Salarium debetur pro tempore quo quis absit cum licentia. cap. 15
Salarium per quantum tempus transmittitur ad heredem. cap. 16
Salarium quantum dari debeat operarii. cap. 17
Filius fornicatus in bonis communibus nonerit, mercedem habere debent. cap. 18

S A T I S F A C T I O.

De satisfactio imibus qua in iudicio praestantur. cap. 1

S O C I E T A S.

Societas quomodo inaequalitatem lucri, & damni admittit. cap. 1
Societas omnium honorum inter fratres, ex quibus non dicitur iudicium. cap. 2
Societas omnium honorum inter fratres, ex quibus iudicium dicitur potest. cap. 3
Pactum quod unus ex socijs supponeat periculo rei validum est. cap. 4
De societate tacita inter argentarios contracta, & quid morit, unus fiduciosus societas veterana non tenetur. cap. 5
Societas potest contracta super officio emendo. cap. 6
Societas an distibuta datur et perinde sit mercet. cap. 7
In societate officium officiorum potest officiorum, quam officia insu- tantur. cap. 8
Empta una pars officiorum, & communicatis partibus illorum societas est valida, etiam cum pacto de repudiando ad libitum, praescriptum tempore. cap. 9
Fiduciarius prima societas est in salute, potest societas in- veniunt in re ad dominum principaliter adveniens. cap. 10
In societate officij potest super contracta, super quo parte fructus re- servantur. cap. 11
Societas societas refertur per pactum, fiduciosus dato non efflu- ens lucri sortis ipsius societas. cap. 12
Societas officiorum cum eodem persona iudicium ultra valorem est, si non sustinetur. cap. 13
Dicitur termino quando incipit ad effectum, ut nominatio potest. cap. 14
De tacita praerogativa societatis scripta sine scriptura. cap. 15
Societas qua morte finitur, quando in heredem socij duras pas- sit. cap. 16
Socio mortuo, qui in condictionem aggregatus fuerat, pro socio se- retur an non transtulit ad heredem. cap. 17
Societas ex quibus censetur renunciat in herede. cap. 18
Societas vulgaris non transit ad heredem, quando expressis aliam, est, ut transtulit. cap. 19
Societas omnium honorum inter coniuges potest contracti in po- tibus matrimonialibus. cap. 20
Acquisita per uxorem ex beneficio lucri, ad filios heredes perti- nent, undecimque operibus ad quos alios debent uxore. cap. 21
Societas inter virum, & uxorem non inducitur ex cabalitate, in corpore in apte. cap. 22
Coniuges etiam potestati, communicant bona vigore legis Regia- rum. cap. 23
Si mulier quinquageneria nubat, in quota parte bonorum indi- catur societas vigore legis Regia- rum. cap. 24
Matrimonio Ecclesia iudicium separatum bona iudicium coniuges sine communione. cap. 25
Classis de communicandis ac quisque constant matrimonio qua- bona comprehendunt. cap. 26
Acquisita inter societas animalium respectu numeris, non autem respectu bonitatis servanda est. cap. 27
Communio ordinata per testamentum quando inter heredes distri- buida possit. cap. 28
Distinctio societatis officio ad repraesentationem in iudicium facta, ad effectum iurandi periculis officio. cap. 29
Opera alterius ex socijs aliquando correspondunt interesse pecu- niarum. cap. 30

Societas

Index Tomi Tertij.

Societas non extinguitur, si alter ex officio vendit, quod spectat est capax summa pecuniarum. cap. 31
Societas non extinguitur si officium ad longum tempus locatum est. cap. 32
Societate ultra valorem officii scienter contracta fructus non debentur. cap. 33
Societas distralia, fructus non debentur, nisi alimendi interesse probentur. cap. 34
Societas per venditionem officij finita, & fructus non debentur. cap. 35
Societas dissoluta per egestatem, qua indicantur arbitrio iudicis. cap. 36
Communio facta de certis iuribus feudilibus inter castra sine assensu nullo tempore soluitur. cap. 37
Pactum quod Capitale sit saluum, facit societatem illiritam. cap. 38
Socius filius hereditis suis constringere potest, ut per tertium tempus in societate permaneat. cap. 39

S O C I U S .

Societas potest obligare bona socii. cap. 1
Socius vendens butira facta de pretio, quam det tenetur de dolo. cap. 2
Socius, an, & quando uti possit re communi invito socii. cap. 3
Socius faciens sumptus ad proseguendam litem quando retrahitur. cap. 4
Socius tenetur reddere rationem de administratis per suum deputatum. cap. 5
Socius pro contractu alterius, quando tenetur insolidum. cap. 6
De eadem. cap. 7
Si socius contrahat nomine proprio, & non societatis alios non obligat. cap. 8
Si administrator societatis aliquem in literis nominat, ad illius pronominis nostrum, non socium nominare intelligitur. cap. 9
Socius non habet omnes confocius insolidum obligatos, sed tantum admodum fratrem. cap. 10
Participet socius, & adhibent contribuere ad damnus, ut illa solvantur. cap. 11
Expeditores nomen simul tenentur insolidum rege creditores. cap. 12
Habens vtram bonorum societatis, non potest tam vni partem tradere. cap. 13
Socius in solidum suat obligatus creditoribus contrahentibus cum altero super re ad futurum pertinente. cap. 14
Participet, commendans, committens, deponens, & mutans, habet alioquem aduersus socium, etiam si non administraverit. cap. 16

S O L V T I O .

Solutio quando eidem fieri potest, cum quo debitor contractum est. cap. 1
Solutio facta per alio moribundum non valet. cap. 2
Debitor pupili solvendo tutori liberatur. cap. 3
De solutione inuadit facta administratori non vero finitur. cap. 4
Solutio quando alteri facta equam vero procuratori, liberatio non inducit. cap. 5
Debitor Regis post mortem contractum solui non Regi non liberatur. cap. 7
Si solutio non est destinata certo loco, & contingat peji in urbe, statuta sunt obseruanda terra Forenses. cap. 8
Solutio, an, & quando fieri possit in altero iuramento creditore, & quid sit vigore decreti Ducalis. cap. 9
De eadem in debito Ecclesie, & quid si debitor renouatlet & derogat. cap. 10
Solutio quando faciunda sit de bonis, vel in pecunia. cap. 11
Debitor pecunie, quando possit solvere de bonis. cap. 12
Solutio alternatis promissa non potest fieri in diuersis rebus. cap. 13
Solutio potest conueniri in qua moneta, faciunda sit. cap. 14
Solutio in moneta, faciunda est de tempore contractus nulla praescriptio obstat. cap. 15
Solutio ante in anno secundum cuius civitatis valorem facienda est. cap. 16
Solutio quando non sit faciunda in quavis. cap. 17
Augmentum monetae, cum solutio debet fieri in specie tempore obligacionis non procedit in debito vsuario, & pro quo sol-

uitur interesse. cap. 18
Solutio libra, vel marca argenti potest fieri in pecunia numerata. cap. 19
Si certa moneta specie promissa est, an extimatio fieri debet ante tempore contractus, vel tempore solutionis. cap. 20
Pactio ducatorum anvis reservata a Roma ad quam rationem soluitur. cap. 21
Similitudo inferior alterata est per constitutionem Primitivis, solutio faciunda est secundum valorem communem instrumenti. cap. 22
Solutio faciunda est de moneta, qua erat tempore contractus, & quid de bonis declarantibus valorem ipsarum an comprehendunt obligationes praeteritas. cap. 23
Solutio faciunda de ducatis, de qua ducatorum specie inter cap. 24. cap. 24
Quando species contractum extitit, illa vel eius extimatio solvenda est. cap. 25
Dei non est restituenda in re specie monetae, qua non fuit in obligatione. cap. 26
Pecunia qua mutata est tempore solutionis, qualis esse debet. cap. 27
Solutio in moneta eria minuta quando fieri potest. cap. 28
Pecunia moneta aerea qua non reperitur, solui debet ad rei tempore solutionis. cap. 29
In solutione quando attenditur tempus contractus, & quomodo solutionis. cap. 30
Solutio promissa de annis currentibus in Placencia de quibus intelligitur. cap. 31
Pecunia mutata si fiat, solutio non debet fieri de minori. cap. 32
Quando creditur pro factis recipit stovens in partem, solutio exequitur pro parte, & non stat in suspensio. cap. 33
Solutio faciunda in bonis primario ceteris, an Comitatus locum non habet. cap. 34
Debita solutio in qua moneta solui debet. cap. 35
Promissiones monasterij monachum de qua moneta solui debent. cap. 36
Valor moneta leuior attenditur in denariis. cap. 37
Solutio minoris valoris habentis, si in illius auctoritate fallente alium non habentis nulla modo liberatur. cap. 38
Peris mutatio in genere in instrumentis: veriditatem facta probat solutum. cap. 39
Probat tres solutiones annuales proximas, per summas in per tertium soluitur. cap. 40
Solutio quando praesumatur facta de mandato alterius. cap. 41
Dispositio, si procul de probantibus quando locum habet. cap. 42
Solutiones ares ultima, in quo debito non sicutant praesumi ante solutum, & contra tertium. cap. 43
Solutio, debet quando probatur per instrumentum reperitur propter debitorem. cap. 44
De eadem, & multo fortius quando circumstantia conueniant. cap. 45
Solutio ex quibus et nichil probat a est. cap. 46
Solutio ex consensu, ex esse, ex iuramento suppletio boni dato probata sua. cap. 47
Solutio probatur instrumentis, in assento quinquennio vigore statuti, sed procurator ad iurandum non admittitur. cap. 48
Solutio in parte probata per scripturam, & per testes de consensu, & creditoris, intelligitur de eadem parte. cap. 50
Solutio non probatur per solam instrumenti cancellacionem, tunc factam. cap. 51
Solutio non probatur per consensum negotiorum gestoris. cap. 52
Solutio non dicitur crediti soluta, si pecunia sunt descripta ad commodum debitoris. cap. 53
Solutio quando sit bene facta fallentibus. cap. 54
Solutio praesumptiva ex diuersi causa tollit executionem obligationis Cameralis. cap. 57
Solutio facta ad praesumitur in causam magis verisimilem. cap. 58
Solutio soluitur causam antiquiorum, & gramatum liquide, & qua ex quo potest. cap. 59
Solutio probatur per calculos declarantes debitorem pro rebus. cap. 61
Solutio non probatur per contrapositionem partia sine causa, in libro mercatorum. cap. 62
Solutio facta vigore sententia iudicialis quando repiti potest. cap. 63
Solutio in debitis non repiti potest. cap. 64
Solutio in parte a correo dicendi actione negotiorum gestorum repiti potest. cap. 65

Index Tomi Tertij.

SPONSALIA.

- Dispensata per verba de presenti, gaudet privilegio uxoris.* cap. 1
Puella post 12. annum valida contrahit matrimonium in secundo. cap. 2
Sponsalia de futuro, etiam non iurata, interveniente copula carnali observanda sunt. cap. 3
Sponsalia de futuro iurata, per coactionem observanda sunt, aut tunc, aut in secundo. cap. 4
Cohabitatio superveniens post infantiam, & pueritiam non transigit matrimonium. cap. 5
Sponsalia inter pupillos de futuro dissolvuntur per matrimonium inter puberes de presenti contractum. cap. 6
Sponsalia de futuro per quae verba inducuntur, & per quae de praesenti. cap. 7
Sponsalia importanter per verba insufficientia initium adus, & non extinguntur. cap. 8
Ista verba sunt, cum tenet accipere in uxorem, cur non importent matrimonium de presenti. cap. 9
Copula carnalis, ex quibus probetur. cap. 10
Sponsalia libera, & iurata contracta, obligant ad perfectendum matrimonium. cap. 11
Dispensata per verba de futuro ad domum sponsi transacta potest. cap. 12
Sponsalia potest revocare contrahens matrimonium, si sibi dei non solvatur. cap. 13
Sponsalia de futuro, licet de praesenti per quae verba fiunt, licet dissolvantur. cap. 14
Sponsalia de presenti quae ratione dissolvantur per religionem interuentem. cap. 15
Dispensata sponsalia de futuro ex causa legitima, non revocantur a uxoria, & a minori, & in rebus. cap. 16
In sponsalibus non potest opponi stipulatio penaliter, vel quod si male. cap. 17
Sponsalia de presenti, licet, & inhibitiones pendente valida sunt, licet non testis sponsalibus de futuro. cap. 18
Sponsa appellatio, de qua intelligitur, de presenti, non vel de futuro. cap. 19
Verba accipio te pro sponse, & pro utra sponsam faciant sponsalia de presenti.

SPONSIO.

Quando tempus in sponsalibus opponitur, illud momentaneum computatur. cap. 1

STIPULATIO.

- Verbum promitto petatum & resibit, an importet stipulationem.* cap. 1
Verbum promitto quando importet partem praesentiam. cap. 2
Stipulatio vel habetur per appositum, vel & notario appon potest. cap. 3
Stipulatio parentum pro se, & filii, quando intelligitur ordine successione. cap. 4
Stipulatio patris intelligitur pro filio, & hereditibus. cap. 5
Notarius censetur stipulatus tanquam persona publica pro his quorum non testis. cap. 6
De acceptatione absentis necessaria in stipulatione notarii. cap. 7
De stipulatione maritalium pro uxore ratificante, & acquirere ex communibus pecuniis. cap. 8

TRANSACTIO.

- Transactio non valet, sine iussu actione, & decreto simul vigore facti.* cap. 1
Societas contrahens transactioem incurrit penam ad praesentem commodi. cap. 2
Quando agens super rescissione transactioem debet accepta resipiscere. cap. 3
Transactio per impressionem, & exigere saltem instrumentum vel salla, non tenet. cap. 4
Transactio salla per patrem super bonis aduocati filii non valet. cap. 5
Transactioem resoluta ab non adimpletione cuius partis accepta ab altera resilienda non sunt. cap. 6
Adversus transactioem replicari potest de dolo, & de errore. cap. 7
Transactio super salla pace an fieri possit. cap. 9

- De eodem.* cap. 10
Transgressus super criminibus an habeatur pro confessio, & commisso. cap. 11
Magna Curia Vicaria, & Capituli aliquando potest transigere super criminibus homicidii. cap. 12
Transactio non potest fieri super adulterio, & rapto. cap. 13
Transactio super testamento nuptiarum non valet, nisi eo tempore specto pro notum interdu. cap. 16
Transactio super maiestate non valet, & praescriptio quantum esse debet. cap. 17
Transactioem instrumentum quando solum faciat. cap. 18
Tortura, & excoarati, item admissio in iudicio, an transigere possint. cap. 19
Transactio interam quando confirmatur in Camera Imperialis. cap. 20
In transactioem alia debet intervenire auctoritas Episcopi. cap. 21
Patrum potest transigere tractando rem immobilem. cap. 22
Decretum super transactioem ex qua causa praesumitur infirmum. cap. 23
Compulsio salla per incarcerationem iuste detentum, valida est. cap. 24
Transactio ex quibus verbis extenditur etiam ad extraneos. cap. 25
De clausula rato materiae potest. cap. 26
Potes quando possit resiliere & concedere. cap. 27
Res indicata non comprehenditur in transactioem. cap. 29
Transactio altera parte contrahente certis. cap. 30
Transactio omnia censetur extensa, licet non valet exceptio priorum alteram. cap. 31
A transactioem contra non impletam recedi non potest, si ad adimplendum alio est intentata. cap. 32
In beneficiis licet non est ante confirmationem penitere, etiam altera parte non censetur. cap. 33
Ecclesia contra amentis transactioem etiam cadit & commodo transactioem. cap. 34
Verba transactioem sunt intelligenda secundum proprietatem, nisi sit de motu opposita. cap. 35
Transigentium quis debet probare licet in transactioem notantam. cap. 36
Pro errore in transactioem cessat renunciatio, de his de transactioem. cap. 37
Error circa causam finalem facit transactioem nullam. cap. 38
Transactio non adimpleta resiliatur propter pactum resolutivum. cap. 39
Transactioem contrahentium etiam in minima parte primari potest. cap. 40
Transactio resiliatur per actum si non est tunc missa, & quae si tunc confirmatio habet clausulam soluta & signatura iustitiae potest. cap. 41
Transactioem rescissa prius data reitineri possunt, quando causa est salla sicut si cum reuocata. cap. 42
Resipio in transactioem debent resiliere & petenti illius transactioem vigere potest. cap. 43
De transactioem, & rescissione vitiosa propter errorem inter, & resiliendo. cap. 44
Resiliendo acceptum peti debet & petens in re contenta. cap. 45
Processus super rescissione transactioem procedit sine resiliendo acceptum nisi pars non opponit. cap. 46
Agens ad rescissionem transactioem ex capite salla, quae conditionem, & circumstantiam probat debet. cap. 47
Transactio resiliatur ob dolum, & ob contrarium in laesione. cap. 48
Transactio super iure immunitatis est observanda etiam pro erroribus ex tunc causa compellit. cap. 50

VSVCAPIO.

Inter vsvcapientem, & praescriptionem, quae diffinitio fit. cap. 1

VSVRAE.

- De vsvra, & an stipulatio eorum vincit contractum principalem.* cap. 1
Promissio interesse taxati habito respectu ad fructus non est vsvra. cap. 2
Interesse pecunia taxatum uniformiter facit contractum vsvraem. cap. 3
Si mandatoris detur dilatio ad restituendum pecuniam, & interestum eorum interesse correspondat vsvrae. cap. 4
Residuo

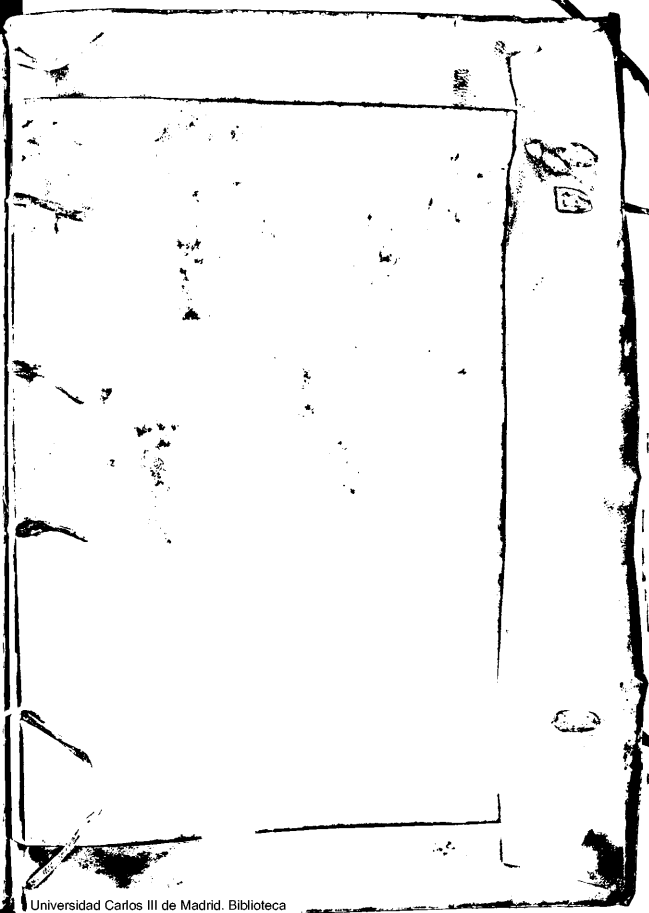
Index Tomi Tertij.

<p><i>Venditio pannerum ad temporarium pretio facta non est usura.</i> cap. 1</p> <p><i>Pactum de mutando non facit contractum locationis usurarium.</i> cap. 6</p> <p><i>De locatione armentis & ex quibus non censatur usuraria ad caput saluum.</i> cap. 7</p> <p><i>Quando venduntur annui redditus certi, ad certum tempus, non tractus sibi usurarius.</i> cap. 8</p> <p><i>Pena adiecta dationis quantitatis appesita in fraudem, etiam in his Indiciis, non debetur, nisi pro eo quod veri interest.</i> cap. 9</p> <p><i>De eadem, quasi si sic stipulata fuerit, uti usuraria non debetur.</i> cap. 10</p> <p><i>Contractus mutui separatur à contractu venditionis usurario, illud debetur, ibi refundendus est.</i> cap. 11</p> <p><i>Inductu officio potest impedire executionem Instrumenti usurarii.</i> cap. 12</p> <p><i>Contractus continens promissionem solutionis damnum in futurum, Nante declaratione partis non valet.</i> cap. 13</p> <p><i>Pactum est usurarium, quod dissoluta societate fructus curati ad 12 pro centum.</i> cap. 14</p> <p><i>Comestio licita est, ut creditor fructus rei, & debitor usum pecunie habeat.</i> cap. 15</p> <p><i>De eodem, & quod contractus antichresos non sit usurarius.</i> cap. 16</p> <p><i>Pactum quod creditor fructus rei pignori a lucratur an valet.</i> cap. 17</p> <p><i>De eodem pactetiam si in augmentum intervenit.</i> cap. 18</p> <p><i>Montem impressit posse erigi in solutionis damnum emergentis, acque saltem ministrorum.</i> cap. 19</p> <p><i>Pactum de retrovendendo temporaliter factum, interdum contractum usurarium reddit.</i> cap. 20</p> <p><i>Pactum de retrovendendo temporaliter cum medicis et presensia contractum usurarium, & quanta debeat esse medicinalitas.</i> cap. 21</p> <p><i>Propter pactum de retrovendendo ex quibus venditio usuraria</i></p>	<p><i>indicata non sit.</i> cap. 22</p> <p><i>Pactum de retrovendendo quibus concurrentibus faciat presumpsi contractum usurarium.</i> cap. 24</p> <p><i>In venditione sub balla non habet loci presumpcio usura.</i> cap. 25</p> <p><i>Constitutiones super contractibus usurariis, an & quando tractantur ad casus peccatis.</i> cap. 26</p> <p><i>Usura augmenti dotalis debetur post usuram in restituenda illud.</i> cap. 27</p> <p><i>Interesse dotis, & eius augmenti non debetur, quando vigere constitutio multo alimentorum vim elegit.</i> cap. 28</p> <p><i>De usura centesimis, quando debentur, & quando liquidentur.</i> cap. 29</p> <p><i>Usura papillati, vel interesse pecuniarum quando non debeantur.</i> cap. 30</p> <p><i>Lex non usurarium quan de valet.</i> cap. 31</p> <p><i>Usura detorsa tempore restitutionis fideicommissi, an & quando ab herede solvi debeant.</i> cap. 32</p> <p><i>Usura an curat, si debitor non habet xvi soluat.</i> cap. 33</p> <p><i>Usura proxi non soluit, nisi iure ab emptore debentur.</i> cap. 34</p> <p><i>Precepti non potest committere Indici, ut usuram exerceant, nisi de consensu Papa.</i> cap. 35</p> <p><i>Usura debentur hebreis banchebis, etiam nulla facta interpellatione.</i> cap. 36</p> <p><i>Crimen usurarium est mixti fori.</i> cap. 37</p> <p><i>Super usuris an Index ex inquisitione ad priuatum vitium, rem procedat.</i> cap. 38</p> <p><i>Fiscus alienum super usuris in iustitiam prosequi potest.</i> cap. 39</p> <p><i>Executio instrumenti usurarii non est facianda, sed d iudicio ordinario agendus est.</i> cap. 40</p> <p><i>Usura simulata qua sit, & qua alieni visententia saluta repeti possit.</i> cap. 41</p> <p><i>Usurarius non maritus, quomodo puniendus, & an lite pendente sit fideiussores relaxandi sit.</i> cap. 42</p> <p><i>Id quod ratione mora soluenda dotis legatur, usura est.</i> cap. 43</p>
--	--

F I N I S .

...ano I rebu.

21.

COLECCIÓN
DE
LIBROS
DE
LA
BIBLIOTECA
DE
LA
UNIVERSIDAD
DE
CAROLINA

273